

כ"ב בטבת, התשפ"ב
26 בדצמבר, 2021
מספר תלונה: 662/21

לכבוד

כבוד השופטת אתי כרייף
eticraif@gmail.com ל"אמצעות הדוא"

שלום רב,

הנדון: תלונתך מיום 26.09.2021

עיקרי תלונתך

1. בתלונתך שבנדון הלנת על התנהלות משטרת ישראל ופרקליטות המדינה, אשר טיפלו בהליך הפלילי שהתקיים בעניינך, תיק פל"א 3316/19 (להלן: "התיק").
2. לטענתך, תלונה זו עניינה בפגיעה חריפה וממושכת בפרטיותך, בשמך הטוב, במשפחתך, בפרנסתך ובמשלח ידך, אגב הפרה בוטה של הוראות הדין וביצוע שורה של עבירות כלפיך. עוד ציינת, כי ההתנהלות האמורה התרחשה במסווה של חשד כי ביצעת עבירה פלילית במסגרת פרשה, אשר זכתה לכינוי המחפץ, כך לשונך, פרשיית "מין תמורת מינוי", אשר הפכה אותך בין לילה, משופטת מקצועית ומוערכת לאישה (חפץ) המספקת שירותי מין.
3. כרקע לתלונה ציינת, כי הפרשה החלה כאשר העיתונאית הדס שטייף (להלן: "העיתונאית שטייף") נטלה שלא כדין את מכשירי הטלפון הנייד של ראש הלשכה דאז, עו"ד אפי נווה (להלן: "עו"ד נווה"), והעבירה אותם לאדם בשם יוליוס רוזנברג (להלן: "מר רוזנברג"), שסייע בפריצה ובשחזור התכנים, עיון במסרונים, בתמונות ובשיחות קוליות במכשירי הטלפון. עוד טענת, כי השניים נחשפו, בין יתר החומרים, לתכתובת פרטית שלך עם עו"ד נווה שראשיתה בשנת 2013, שנים עובר לבחירתו לראש לשכת עורכי הדין או למינויך לשופטת.
4. לדבריך, למרות התנגדות הייעוץ המשפטי של הפרקליטות הצבאית לפרסום החומרים מתוך הטלפונים הניידים, העיתונאית שטייף שוחחה טלפונית עם פרקליט המדינה דאז, עו"ד שי ניצן (להלן: "עו"ד ניצן" או "פרקליט המדינה דאז"), ובעקבות השיחה האמורה,

כך טענת, נפתחה, שלא כדין, חקירה פלילית נגדך ונגד עו"ד נווה. זאת, הגם שהחוק קובע במפורש כי פתיחה בחקירה נגד שופט מכהן תיעשה באישורו של היועץ המשפטי לממשלה (להלן: "היועמ"ש") בלבד.

5. במקביל, כך ציינת, הגורמים המעורבים בנטילת הטלפונים ובפריצה אליהם, זכו לחסינות מפני העמדה לדין, וזאת חרף ביצוע עבירות חמורות ביותר לכאורה של גניבה, פריצה, קבלת נכסים שהושגו בפשיעה, עבירות לפי חוק המחשבים, התשנ"ה-1995 (להלן: "חוק המחשבים"), פגיעה בפרטיות והאזנת סתר.

6. לטענתך, גם בשלב החקירה הפלילית נרמסה פרטיותך ללא היכר, כאשר הפרקליטות והמשטרה עתרו לבית המשפט כדי לחדור פעם נוספת לטלפונים הניידים של עו"ד נווה, וזאת מבלי לחשוף בפני בית המשפט את האופן שבו נפתחה החקירה ואת ההשלכות של האירועים על האפשרות לקבל צו שיפוטי שיעמיק וירחיב את הפגיעה בפרטיותך ובפרטיות עו"ד נווה.

7. נוכח האמור, כך בתלונתך, משך שנתיים ארוכות שמך הופיע על גבי העיתונים, הפכת ללעג ולקלס בציבור, וכל הישגיך נזרקו לפח כאשר צומצמת בשיח התקשורת והמשפטי לחפץ שסיפק שירותי מין. בתום שנתיים אלה, ביום 21.03.2021 תיק השוחד והפרת האמונים שפתח מהדורות חדשות ו"הרעיד" את מערכת המשפט, נסגר בקול ענות חלושה, בהחלטתו של עו"ד שלמה למברגר, המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים) (להלן: "עו"ד למברגר" או "המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים)").

8. לטענתך, גם בשלב זה לא חדלו הרשויות מלפגוע בך, ונדרשת להחליט באופן מידי, האם את מוותרת על הישיבה בכס השיפוט בכדי להימנע מהגשת כתב אישום נגדך בעבירה של השמדת ראיה. לדבריך, הדברים נכפו עליך, ונאמר לך שאל לך להשתהות או להתייעץ עם גורמים שונים פן "תסוכל" ההחלטה.

9. על רקע האמור, פירטת את עיקרי תלונתך, כדלקמן.

פתיחת החקירה נגדך נעשתה בניגוד להוראות הדין

10. לטענתך, החקירה נגדך החלה מבלי שהתקבל אישורו של היועמ"ש לכך, לא בעת פתיחת החקירה ולא בכלל. לדבריך, רשויות התביעה ניסו להצדיק את קיומו של פגם יסודי זה בכך שבשל היכרותו של היועמ"ש עם עו"ד נווה, הוא מנוע מלעסוק בעניינו.

11. בהקשר זה, הטעמת, כי טענה זו לא יכולה לעמוד, שכן היא סותרת את הוראות סעיף

12(a) לחוק יסוד: השפיטה, הקובע כי "לא תיפתח חקירה פלילית נגד שופט אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה ולא יוגש כתב אישום נגד שופט אלא בידי היועץ המשפטי לממשלה".

12. הוספת, כי גם אם נאמץ את עמדת התביעה כי ניתן היה להאציל את סמכויות היועמ"ש, ולא היא, הרי שההליך שהסמיק, כביכול, את פרקליט המדינה לקבל החלטות בעניינך היה פגום ובוצע, לעמדתך, בניגוד להוראות הדין.

13. ציינת, כי פתיחה של חקירה פלילית או משמעתית כנגד ממלא תפקיד ציבורי, היא צעד רב משמעות ורב השלכות ביחס למערכת הציבורית שעליה הוא נמנה וכן לגביו באופן אישי. בהקשר זה הפנית לדברי בית המשפט בבג"ץ 1689/02 נמרודי נ' היועץ המשפטי לממשלה וכן בבג"ץ 10665/05 שטנגר נ' היועץ המשפטי לממשלה.

14. עוד ציינת, כי ההשלכות הרות הגורל של חקירת שופט מכהן, כמו גם העמדתו לדין, אינן קשורות רק בשופט עצמו, אלא הן בעלות השלכה של ממש על מוסדות השלטון.

15. לדבריך, נוכח ההשלכות המשטריות של פתיחה בחקירה פלילית נגד שופט מכהן, נקבעה הוראת סעיף 12 לחוק יסוד: השפיטה, מכוחה חקירה פלילית נגד שופט מכהן תיפתח רק אם ניתן לפניו אישורו של היועמ"ש. כאינסטנציה הבכירה ביותר, עליו, ועליו בלבד, הוטל לפקח על כך שחקירה בעניין שופט מכהן, על ההיבטים הציבוריים והדמוקרטיים הכרוכים בה, לא תפתח כך סתם, אלא לאחר שקילה ובירור קפדניים. לטענתך, הדברים באים לידי ביטוי גם בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה מספר 4.2200, שעניינה "חקירת אישי ציבור".

16. בכדי לבסס את טענתך האמורה, הוספת וציינת, כי לאחרונה, עמד בית המשפט העליון על חשיבות קבלת אישור היועמ"ש, מקום בו החוק קובע כי אישור זה יינתן לפני פתיחה בחקירה או הגשת כתב אישום. בהקשר זה, הפנית לע"פ 3853/17 פלוני נ' מדינת ישראל, במסגרתו זיכה בית המשפט העליון אדם, אשר נחשד בביצוע עבירות מין קשות נגד בתו, וזאת מאחר שלא ניתן אישורו של היועמ"ש להגשת כתב האישום בעניינו, הגם שמדובר היה בעבירות שהתרחשו למעלה מ-10 שנים לפני הגשת כתב האישום. לטענתך, אם הדברים נכונים ביחס לעבריין מורשע שפגע לבלי הכר בבתו הקטינה, הם בוודאי נכונים לגבייך, כשופטת מכהנת ומקום בו החשדות היו חסרי שחר, כך לשונך, והתבססו על ראיות שהושגו בעבירה.

17. שבת וציינת, כי למרות שמדובר בהוראה חוקתית ולמרות חשיבות הדברים, היועמ"ש מעולם לא נתן את אישורו לפתוח בחקירה פלילית נגדך. כאמור, על מנת להצדיק מחדל

זה, נטען כי נוכח היכרותו של היועמ"ש עם עו"ד נווה, הוא לא לקח חלק בהליך קבלת ההחלטות בתיק.

18. לשיטתך, טענה זו אינה יכולה להוות הצדקה להפרה ברורה של הוראות חוק יסוד שכן לטענתך, גם אם היועמ"ש היה מנוע מלדון בעניינו של עו"ד נווה, ניתן היה בנקל להפריד בין ההליכים השונים. חקירתו של עו"ד נווה לא דרשה את אישורו של היועמ"ש, בעוד שבהתאם לחוק היסוד נדרש אישור שכזה בעניינך. מאחר שלעמדתך, ניתן היה להפריד בין ההליכים, לא הייתה כל הצדקה להעברת הסמכות לפרקליט המדינה, בניגוד להוראות חוק יסוד מפורשת ולכוונת הרשות המכוננת.

19. הטעמת, כי הדברים חמורים בעיניך שכן ככל שהיועמ"ש היה מנוע מלקבל החלטה בעניינו של עו"ד נווה בשל ההיכרות בין השניים, הרי שמניעותו של פרקליט המדינה דאז מתעצמת עקב היריבות הידועה, לטענתך, בינו לבין עו"ד נווה.

20. בכל מקרה, כך ציינת, הסמכות להורות על פתיחה בחקירה נתונה ליועץ המשפטי לממשלה, ולו בלבד.

אישורו של פרקליט המדינה ניתן בדיעבד

21. לטענתך, הגם שממילא אין בסמכותו של פרקליט המדינה להורות על פתיחה בחקירה, אישורו לפתיחה בחקירה נגדך, ניתן על ידו בדיעבד, וזאת אך ביום 14.01.2019, בעוד שהחקירה נגדך נפתחה עוד קודם לכן.

22. בהקשר זה, ציינת, כי מספר לא מבוטל של פעולות חקירה הנוגעות ישירות אליך בוצעו עובר למתן האישור האמור. כך למשל, כבר ביום 02.01.2019, נעשתה פנייה של המשטרה לבית המשפט בבקשה לאסוף חומרים בעניינך מתוך הטלפונים הניידים של עו"ד נווה, וזאת תוך הטעיה מכוונת של בית המשפט באשר לאופן השגת החומרים.

23. לדבריך, פעולות אלה לא רק שבוצעו ללא אישורו של היועמ"ש, כנדרש לפי חוק היסוד, אלא בוצעו אף ללא אישורו של פרקליט המדינה דאז.

24. לטענתך, עו"ד למברגר התייחס בהחלטתו לפגם זה, והודה כי אישורו של פרקליט המדינה דאז ניתן לאחר שבוצעו פעולות חקירה בעניינך, וכי ניתן לטעון, כך לדבריו, "...שהליך הבדיקה המקדימה חייב את הסכמתו של פרקליט המדינה דאז". ואולם, עו"ד למברגר הוסיף וקבע, שמאחר שמדובר היה בבדיקה ראשונית, אין בכך פגם היורד לשורשו של ההליך.

25. ציינת, כי בהתאם להנחיית היועמ"ש מס' 4.2204 שעניינה "בדיקה מקדימה", "הסמכות להורות על ביצוע בדיקה כפעולה מקדימה, נובעת מהסמכות להורות על פתיחה בחקירה", היינו - שגם בדיקה מקדימה טעונה אישור מתאים מהיועמ"ש. בהקשר זה, הפנית לבג"צ 5023/16 ח"כ רוזנטל נ' היועץ המשפטי לממשלה, במסגרתו הבהיר היועמ"ש, כמשיב לעתירה, כי הסמכות להורות על עריכת בדיקה מקדימה נגזרת מהסמכות להורות על פתיחה בחקירה. משכך, טענת, כי מקום שקיומה של חקירה טעון אישורו של היועמ"ש, אזי שגם עצם קיומה של בדיקה טעון אישור מסוג זה.

האצלת הסמכות לפרקליט המדינה דאז נעשתה בניגוד לחוק

26. לדבריך, הליך האצלת סמכויותיו של היועמ"ש לפרקליט המדינה דאז, נעשה תוך הפרה של הוראות סעיף 23א לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959 (להלן: "חוק שירות המדינה (מינויים)"), שכן לצורך הפעלת הסמכות הקיימת בסעיף נדרש כי נושא המשרה יהיה "מנוע מלעסוק בעניין מסוים" ובמקרה דנן, כך טענת, היועמ"ש לא היה מנוע מלעסוק בעניינך.

27. הוספת וצינת, כי סעיף 23א(ב) סיפא וסעיף 23א(ג) לחוק שירות המדינה (מינויים) מאפשרים את הטלת התפקיד לתקופה קצובה שלא תעלה על שלושה חודשים, שלאחריה ניתן להאריך את הטלת התפקיד לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים לכל היותר, וגם זאת רק לאחר התייעצות עם נציב שירות המדינה.

28. בעניינך, כך טענת, לא מולאו גם התנאים למינויו של המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פלילים) לקיים את השימוע ולהחליט בתיק, לא קוימה היוועצות כדין ולא הוארכה סמכותו כדין.

29. עוד טענת, כי בחומר החקירה קיים מסמך חתום בידי שרת המשפטים דאז, ח"כ איילת שקד (להלן: "שרת המשפטים דאז"), בו הטילה על פרקליט המדינה דאז, את מילוי תפקיד היועמ"ש. זאת, מבלי שקוימה כל התייעצות, בכתב או בעל פה, עם נציב שירות המדינה או עם מי מאנשי משרדו.

30. לדבריך, מפרסום בעיתון "גלובס" מיום 03.03.2021 עולה, כי בניגוד לקבוע בסעיף 23א(ב) לחוק שירות המדינה (מינויים), שרת המשפטים דאז לא ערכה היוועצות עם נציב שירות המדינה, בטרם הטילה, ביום 14.01.2019, את תפקידו של היועמ"ש לפי סעיף 12 לחוק יסוד: השפיטה, על פרקליט המדינה דאז, עו"ד ניצן.

31. הוספת, כי עולה שהמסמך שנחזה להיות "אישור" היוועצות עם נציב שירות המדינה, הוכן לכאורה תוך הטעיית שרת המשפטים דאז, בלשכתו של פרקליט המדינה דאז, וזאת בהתאם לפרסומים בתקשורת מיום 17.03.2021 בערוץ 13.

32. עוד ציינת בהקשר זה, כי במסגרת החלטתו של עו"ד למברגר בדבר סגירת התיק הפלילי נגדך צוין במפורש, כי "...לא נמצאה אינדיקציה חיצונית לקיום חובת ההתייעצות עם נציב שירות המדינה" ועל כן "אפשר שאכן נפל פגם בהליך הטלת התפקיד". לדבריך, מהדברים עולה, כי ההתייעצות עם נציב שירות המדינה לא קוימה כדין, וכי הדבר הוסווה במכתבה של שרת המשפטים דאז. לטענתך, עו"ד למברגר ניסה לצמצם את מימדי הפגם, עת קבע, בהחלטתו האמורה, כי "בחינת האיזונים והשיקולים השונים מובילים למסקנה, כי אין מדובר בפגם היורד לשורשו של עניין, או כזה אשר יש בו כדי להוביל לבטלות ההליך הפלילי".

33. נוכח האמור, ביום 07.03.2021 שלחו באי כוחך פנייה לעו"ד למברגר בנושא. בסעיף 12 לפנייה ציינו באי כוחך, כי הם מבקשים לקבל בהקדם את העובדות לאשורן על מנת שניתן יהיה לשקול, בין היתר, את המשך הצעדים שינקטו על ידיך. לטענתך, עו"ד למברגר או מי מטעמו לא השיבו לפנייה זו, ועל כן, כך טענת, הינך מצויה בעניין זה באפילה תוך תחושה קשה של הפרת זכויות ועיוות דין.

34. נוכח האמור, ביקשת, שהנציבות תפנה לגורמים הרלוונטיים בפרקליטות המדינה, בנציבות שירות המדינה ובלשכת שרת המשפטים דאז, ותבקש הבהרות, כולל אסמכתאות ומסמכים רלוונטיים, על מנת להבין עד תום את ההליך שהוביל להסמכת פרקליט המדינה דאז לקבל החלטות בעניינך וכדי להבין הכיצד נרשם כי בוצעה התייעצות עם נציב שירות המדינה, מקום בו התייעצות כזו, לא בוצעה מעולם.

התוצרים שהופקו מהטלפונים של עו"ד נווה הושגו בעבירה

35. לטענתך, הראיות שהיוו את הבסיס לחקירתך ולחקירתו של עו"ד נווה, התגלו לרשויות החקירה לאחר שהעיתונאית שטייף נטלה שלא כדין את מכשירי הטלפונים הניידים של האחרון, פרצה אליהם בניגוד לחוק ומסרה את החומרים לפרקליט המדינה דאז.

36. התנהלות זו של העיתונאית שטייף, כך טענת, הובילה לשורה ארוכה של החלטות ופעולות תמוהות מצד רשויות המדינה שכללו הטעייה של בית המשפט ביחס לדרך שבה התגלו הדברים לרשויות אכיפת החוק; ביסוס הליך פלילי שלם על ראיות שהיה ברור מלכתחילה שלא ניתן יהיה לעשות בהן שימוש כלשהו; ומתן חסינות למי שביצעו ביודעין עבירות

פליליות חמורות, והכל כפי שיפורט להלן.

הטעיית בית המשפט

37. בהקשר זה, ציינת, כי כבר בשלב הראשוני של החקירה היה ברור לרשויות שלא ניתן יהיה לעשות שימוש בחומרים שהופקו על ידי העיתונאית שטייף מתוך הטלפונים הניידים של עו"ד נווה, ובכדי "להלביץ", בניגוד לדין, חומרים פסולים אלה, פנו חוקרי המשטרה ביום 02.01.2019 אל כבוד נשיא בית משפט השלום בתל אביב (דאז), השופט אביחי דורון (להלן: "כב' הנשיא דורון"), בבקשה לקבלת צווים שיפוטיים שיאפשרו להם לחדור פעם נוספת לטלפונים הניידים של עו"ד נווה.

38. לדברייך, כבר במועד הפנייה לבית המשפט היה ברור לכל הגורמים המעורבים בפרקליטות ובמשטרה כי החומרים שמסרה להם העיתונאית שטייף הם תוצר של חדירה שלא כדין לחומר מחשב, המהווה, לטענתך, עבירה לפי סעיף 4 לחוק המחשבים ופגיעה חמורה בפרטיות, המהווה עבירה לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות"). הוספת וציינת, כי מדובר בעבירות מסוג פשע, אשר השוטרים הסתירו מכב' הנשיא דורון.

39. תחת זאת, הוגשה בקשה, בלשון מכובסת שאינה נכונה, כך לשונך, הנעדרת כל סמכות חוקית, שכותרתה "בקשה לקביעת תנאים לעיון וסיווג מסמכים וחומרי מחשב ומתן היתר לשימוש בהם".

40. במסגרת הבקשה צוין, כי "על פי הידוע למבקשת, חלק הארי של החומרים שמצויים ברשותה של המעורבת ב' (העיתונאית שטייף - ד.ר.) הושגו באמצעות פעולות לשחזור מידע מחוק ממכשירי טלפון סלולריים שהיו בשימוש של המעורב א' (עו"ד נווה - ד.ר.), ואשר הועברו ממנו לצד שלישי, וממנו התגלגלו לידיה של המעורבת ב' (העיתונאית שטייף - ד.ר.)."

41. עוד הפנית בהקשר זה לדבריו של עו"ד למברגר, בהחלטת סגירת התיק נגדך, במסגרתה צוין, כי החומר הושג בעבירה, כשעל פניו נראה כי הדברים עולים כדי פגיעה בפרטיות, עבירות על חוק המחשבים וכדומה.

42. לטענתך, במקום לומר שהחומר הושג בעבירה, נכתב בבקשה כי החומר הושג "באמצעות פעולות לשחזור מידע מחוק", וזאת מבלי שצוין, כי הדברים נעשו בניגוד לדין תוך ביצוע עבירות פליליות, באופן שאינו מאפשר לכב' הנשיא דורון להבין שהחומרים הושגו בעבירה.

43. בנוסף, כך ציינת, לא נערך פרוטוקול בפני כב' הנשיא דורון ורק לאור בקשת בא כוחו של עו"ד נווה, הוצגה במסגרת ההליך תרשומת פנימית שערכה סגנית ראש יאח"ה, ממנה עלה, כי שאלת הסמכות החוקית כלל לא עלתה לדיון.

44. הוספת וציינת, כי התנהלות חסרת תום לב זו, של פנייה לבית המשפט לקבלת צו שיפוטי לאחר שנערכה חדירה לא חוקית, בוטה ופגומה לטלפון נייד, נדונה לאחרונה בהרחבה על ידי בית המשפט העליון בעניין אוריך (בש"פ 7917/19; בש"פ 1758/20; דני"פ 1062/21). לטענתך, הגם שבעניין אוריך הובעו דעות שונות בנושא, דומה, כך טענת, שאם היה מגיע לפתחם של שופטי בית המשפט העליון האירוע המתואר לעיל, כולם היו תמימי דעים שהתנהלות המשטרה במסגרת הדיון להוצאת צו חדירה שיפוטי הייתה פגומה, פסולה וחסרת תום לב באופן קיצוני.

45. הטעמת, כי התנהלות שכזו, שנעשית כנגד שופט מכהן, היא חמורה פי כמה וכמה ומדגישה את הצורך בקבלת אישורו של היועמ"ש מראש ובביצוע בחינה מעמיקה בנוגע לקיומה, או אי קיומה, של תשתית ראייתית.

הרשויות ניהלו חקירה שלמה למרות הידיעה הברורה כי החומרים לא קבילים

46. לטענתך, כבר בראשיתו של ההליך היה ברור לכל גורמי החקירה והתביעה שהתיק מבוסס על ראיות שאינן קבילות. לדבריך, אין ולא יכול להיות חולק שהחומרים שהפיקה העיתונאית שטייף מהטלפונים של עו"ד נווה הם חומרים שהופקו תוך ביצוע עבירות פליליות, וככאלה לא ניתן לעשות בהם שימוש, וזאת, כך ציינת, מכוח הלכת יששכרוב; מכוח סעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות; מכוח חוק המחשבים ועוד.

47. הוספת וציינת, כי גם החשדות היו ברורים כבר בתחילת הדרך ולא השתנו, אך יכול שהפרשנות המשפטית שניתנה לדברים השתנתה במהלך שלבי ההליך השונים.

48. בהקשר זה, שבת והפנית להחלטת סגירת התיק בעניינך, במסגרתה ציין עו"ד למברגר, כי "במקרה זה, הראיות היחידות שגיבשו את החשדות נגד נווה וכרייף, ושהובילו לפתיחה בחקירה, הופקו, לכאורה, תוך ביצוע עבירות פליליות של חדירה לחומר מחשב ופגיעה בפרטיות, והראיות שהופקו בהמשך, הן "ראיות נגזרות" לראשונות. במילים אחרות, לולא הראיות שהושגו בעבירה, כלל לא הייתה נפתחת חקירה, וממילא לא היו מופקות הראיות "הנגזרות"."

49. לטענתך, עו"ד למברגר ניסה להצדיק את הפתיחה בחקירה, בכך שהחשדות בתחילת הדרך

היו "חשדות חמורים", ואולם לא הכחיש כי הסיבה בלעדיה אין לפתיחה בחקירה, היו הראיות הפסולות שהושגו תוך ביצוע עבירות פליליות חמורות. טענת, כי אין דרך להצדיק ניהול חקירה שלמה על בסיס חומרים שהינם פסולים מעיקרם.

50. גם בנסיבות אלה, כך טענת, מתחזק הפגם עליו הלנת בתחילת תלונתך, והוא היעדר בחינה מדוקדקת של הדברים על ידי היועמ"ש, בטרם נפתחה חקירה נגד שופטת מכהנת.

51. עוד ציינת, כי כפי שנקבע על ידי בית המשפט העליון בעניין פלוני שאוזכר על ידיך לעיל, הבדיקה המקדמית של היועמ"ש עובר לפתיחה בחקירה, נועדה בדיוק כדי לוודא שחקירה פלילית נגד שופטת מכהנת לא תתנהל על בסיס ראיות, אשר מראש היה ברור כי הן פסולות ולא ניתן לעשות בהן שימוש כלשהו.

לפורצים ניתנה חסינות מהעמדה לדין פלילי עוד בטרם התבררה הפרשה

52. לדבריך, ניהול החקירה נגדך, הפך למופרך ותמוה במיוחד כאשר, עוד בטרם נתבררו כל העובדות לאשורן, הוחלט להעניק חסינות מלאה לעיתונאית שטייף, למר רוזנברג ולגב' חני נווה (להלן: "גב' נווה"), הגם שנדמה, כך טענת, שהאחרונים ביצעו עבירות פליליות מובהקות וחמורות בהרבה מאלה שבהן נחשדת. לטענתך, מדובר בהחלטה שאינה סבירה באופן קיצוני ואשר הייתה לה השלכה שלילית ודרמטית על יכולתן של הרשויות לנהל חקירה מקצועית. הוספת וטענת, כי ההחלטה להעניק חסינות למי שהפרו במכוון ובמובהק את החוק, מהווה סכנה אנושה לפרטיות של כל אדם ומעודדת מעשים דומים.

53. לשיטתך, העיתונאית שטייף ביצעה ביודעין ובמכוון שורה של עבירות פליליות חמורות, שדינן שנות מאסר רבות. לדבריך, פעולות אלה של העיתונאית שטייף נעשו ללא כל הצדקה או חשד סביר שיכולים להצדיק את הפריצה והפגיעה בפרטיות, והכל במטרה להשיג סיפור עיתונאי.

54. הוספת וטענת, כי בשיחת טלפון אישית בין העיתונאית שטייף לבין פרקליט המדינה דאז בחודש ינואר 2019, ניתנה לעיתונאית שטייף הבטחה לחסינות בכפוף למסירת כל המידע שברשותה, והכל עוד מבלי שהפרטים היו ברורים לרשויות ועוד בטרם הרשויות הספיקו לעיין בכלל החומר שהיה ברשותה של העיתונאית שטייף.

55. בנוסף, ציינת, כי המידע שהיה ברשות האחרונה דלף לתקשורת, ועד היום פרטים מתוך הטלפונים של עו"ד נווה מתנוססים באתרי אינטרנט שונים וכי גם מהטעם הזה, לא היה מקום לתת לה חסינות.

56. לעמדתך, מתן חסינות לעיתונאית שטייף בשלב כל כך ראשוני של החקירה פגע בשיקול הדעת של רשויות האכיפה והביא לשקילת שיקולים זרים בעצם גיבוש ההחלטה על העמדתך לדין, וזאת מקום בו היה לגורמי האכיפה אינטרס להעצים, באופן שאינו ענייני, את החשדות נגדך ונגד עו"ד נווה.

57. עוד טענת, כי החסינות שניתנה לעיתונאית שטייף מופרכת ומקוממת, שכן מחד, בחר פרקליט המדינה דאז להקל עימה בצורה קיצונית, עת מחל לה על ביצוע עבירות פשע ברורות וחמורות במיוחד, ומאידך, בחר להתעלם מהמלצת המשטרה, לפיה התגבשו בנוגע אליך ולעו"ד נווה ראיות אך ורק בנוגע לעבירת מרמה והפרת אמונים, ולהחמיר את המלצת המשטרה לעבירת שוחד.

58. לטענתך, מדובר בנקודה חשובה נוספת, לפיה באופן חריג ויוצא דופן, החליט פרקליט המדינה דאז שלא לאמץ את המלצת המשטרה, להעמיד לדין אותך ואת עו"ד נווה בעבירת מרמה והפרת אמונים, אלא להחמיר עימכם, ולערוך שימוע בחשד לביצוע עבירות שוחד. מדובר, כך טענת, בהתנהלות חסרת תום לב, שמטרתה להכשיר את אופן השגת החומרים אל מול חומרת העבירות.

להיטות יתר, התמהמהות מכוונת וחקירה בררנית ומגמתית

59. לטענתך, כבר בשלבים הראשונים של החקירה, היה ברור למשטרה כי בינד לבין עו"ד נווה התקיימה מערכת יחסים אישית, רצונית והדדית, שנולדה לפני שנדון עניינד בוועדה לבחירת שופטים. משכך, ציינת, כי היה ברור, מלכתחילה, שמערכת היחסים ביניכם אינה יכולה להיות "בעד פעולה הקשורה בתפקיד".

60. לחיזוק טענתך, ציינת שהדברים עולים בבירור מכך שהמשטרה נחשפה לתכתובות בינד לבין עו"ד נווה משנת 2013, זמן ממושך לפני שדובר על כך שעניינד יתברר בוועדה לבחירת שופטים.

61. הוספת וטענת, כי חקירתה המגמתית של המשטרה, התגלתה בשתי נקודות נוספות. האחת, משהמשטרה התנהלה כמוצאת שלל רב בידיעה שלא עברת את קורס המיון לשופטים והתעלמה מעדויות חברי הוועדה או מנתונים שהובאו בפניה אשר העידו על שכיחותם של מקרים דומים; השנייה, זכ"ד שערכה המשטרה ביחס לתכתובות בינד לבין עו"ד נווה, המתעלם מתכתובות ביניכם במהלך השנים 2013-2014, תוך טענה, שאינה נכונה עובדתית, לפיה אין כל תקשורת נוספת בינד לבין עו"ד נווה החל ממועד מינויך ביום 07.06.2017.

62. להיטות היתר, כך טענת, התגלתה כלהיטות חסר, כאשר באופן תמוה ולא מידתי גורמי האכיפה נמנעו בכוונת מכוון לבחון את כל חומר הראיות, על אף שעולים ממנו חשדות לעבירות נוספות. לטענתך, מפרסומים שונים, לרבות כאלה שאינם בחומר החקירה, עולים חשדות כבדים לעבירות חמורות על טוהר המידות בהליך מינוי שופטים, שלא נבדקו, תוך התעלמות מניגודי העניינים הגלומים בהם.

63. הוספת וציינת, כי למרות שהכל היה ברור וגלוי מתחילת הדרך, לפרקליטות לא אצה הדרך. חרף שיתוף פעולה מלא ובקשות חוזרות ונשנות לזירוז ההליכים ולקבלת החלטה, רק ביום 24.06.2020 התקבלה הודעה על הטלת תפקיד היועמ"ש על עו"ד למברגר וקיום השימוע בפניו, וזאת לאור סיום כהונתו של פרקליט המדינה דאז.

64. לדבריך, הטיעונים בכתב הוגשו במועד שנקבע כנדרש והשימוע בעל פה נדחה לבקשת הפרקליטות ליום 16.09.2020. עוד ציינת, כי רק במסגרת השימוע ובעטיו, הועברה התייחסות נוספת בכתב, כאשר ההחלטה לסגור את תיק החקירה התקבלה טלפונית, רק ביום 21.03.2021.

65. לטענתך, בחינת ציר הזמן ועיתוי קיום המפגשים האינטימיים, בהעדר התניה או הבטחה מפורשת (ובניגוד למקרים אחרים שלא הגיעו לשלב השימוע), היו ברורים, ומשכך, לא היה מקום לשיהוי של למעלה משנתיים על מנת לבסס מסקנות אלה.

66. למעשה, כך טענת, כל שנוסף בשלבים המאוחרים יותר, רק סיכל את התזה המלאכותית שיצרו גורמי האכיפה והציף מחדלים פרוצדורליים חמורים נוספים, אשר לא מנעו מהפרקליטות לעמוד על שלה ולגבש הצעה קשה, פוגענית, מתמשכת ובלתי מקצועית.

הצעת טלפונית חסרת תום לב, ובלתי חוקית

67. לטענתך, ביום 21.03.2021, עם פרסום החלטתו של עו"ד למברגר, הועמדה בפניך החלטה בלתי אפשרית, שכן נמסר לך, טלפונית, כי קיימות נגדך ראיות שיבססו אישום בגין עבירה של השמדת ראיה.

68. בהקשר זה ביקשת להעיר, כי "השמדת הראיה" מקורה במחיקת מסרונים ששוחזרו עם אנשי ציבור בכירים שאין בינם ובין החשדות האמורים כל קשר והם אינם מקימים עבירה פלילית כלשהי. לדבריך, במהלך חקירתך, הוטח בפניך כי מחיקת תכתובת מסרונים עם שר האוצר דאז, משה כחלון (להלן: "מר כחלון"), אשר היה חבר הוועדה למינוי שופטים ודן בעניינך, עולה כדי עבירה. לטענתך, מר כחלון לא נחקר תחת אזהרה והדבר מלמד

כשלעצמו על היעדר חשד ולו בסיסי לביצוע עבירה.

69. לדברייך, מחיקת המסרונים לא נגעה לצו החיפוש ולא למינוי. כל המסרונים שוחזרו וברי כי כוונתך הייתה למנוע פגיעה נוספת בפרטיותך ובצדדים שלישיים שאין להם קשר לחשד או לצו החיפוש לטלפונים. עוד הטעמת, כי מדובר בחלק שולי ומינורי של פרשה שנולדה בעוולה ואלמלא באה לעולם, לא היית מנסה לגונן על אישים בכירים במחיר חופש העיסוק שלך.

70. באותה שיחה טלפונית, כך ציינת, נאמר לך שעלייך לבחור בין הגשת כתב אישום נגדך בעבירה של השמדת ראיה לבין פרישתך מכס השיפוט. לשון אחר, הרשויות הודיעו לך כי הן סבורות שישנן ראיות נגדך לביצוע עבירה פלילית, אלא שיש נכונות שלא להגיש נגדך כתב אישום, וזאת בכפוף לפרישתך מכס השיפוט. בנוסף, ציינת, כי באותה השיחה נמסר לך שעלייך להחליט באופן מיידי, ומבלי להתייעץ, וזאת פן תסוכל ההחלטה.

71. לטענתך, מדובר בהצעה בלתי חוקית, שכן המחוקק הסדיר את האופן בו מוסמך תובע לסגור תיק מבלי להגיש כתב אישום כאשר ראה כי "קיימות ראיות מספיקות לאישום בעבירה", וזאת במסגרת סעיפים 67א-יב לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ). עוד ציינת, כי סעיף 67ג לחסד"פ קובע אלו תנאים רשאי תובע להתנות כדי לסגור תיק בהסדר. תנאים אלה, כך טענת, אינם כוללים, הפסקת עבודתו של אדם תוך פגיעה בחופש העיסוק שלו ובזכויות יסוד נוספות.

72. בנסיבות אלה, מדובר היה בהצעה שחרגה מהסמכות הברורה והתחומה שהוענקה לתביעה במסגרת החוק. עוד ציינת, כי גם ברמה האנושית מדובר בהצעה שאסור היה לה להגיע לאוויר העולם.

73. הוספת וטענת, כי מדובר בהצעה בריונית, בעיתוי שנבחר בקפידה, יומיים לפני הבחירות, והכל מבלי שהוענקה לך שהות לצורך התייעצות, מבלי שהובהר לך כי הסכמה מעין זו צפויה לשלול לאלתר את כושר השתכרותך ותעמידך בחזית בלתי אפשרית נוספת ובמלחמה ממושכת חדשה על זכויות הפנסיה אותן צברת משך 20 שנות שירות במגזר הציבורי, וזאת לאור העובדה שרק הוועדה למינוי שופטים מוסמכת להפסיק כהונה של שופטת ולקבוע את גובה הקצבה שתשולם.

74. אשר לעיתוי ההצעה, טענת, כי כל אדם, וודאי מי שחרב עליו כל עולמו האישי, התדמיתי והתעסוקתי וחיייו האישיים נפרסו לעיני כל, שלא בטובתו ובשל חקירה פלילית משפילה ומבזה, מתנהל תחת עננה כבדה של חרדה וקושי והכמיהה לשוב לשגרת חיים במהרה היא

אך טבעית ומתבקשת. אופן ואופי הפנייה הנחפזת אלייך סיכלו את זכותך הבסיסית לשקול בכובד ראש הצעה, אשר יש לה השלכות משמעותיות מאוד בנוגע לעתידך, לרבות לאיין לאלתר כל זכות שצברת במשך 20 שנות שירותך במגזר הציבורי.

75. עוד הוספת, כי מדובר בסיטואציה בלתי אפשרית, תחת כפייה, תוך גזילת שיקול דעתך, בחוסר סמכות ובחוסר תום לב. זאת, בייחוד נוכח העובדה, לפיה אך שבועיים לפני כן, עמדת על כך שהתיק נגדך ייסגר אך ורק בעילה של חוסר אשמה, ותוך שיותר לך להשתבץ בתפקיד ציבורי במערכת המשפט. בהקשר זה הפנית לפניית בנושא מטעמך ומטעם באי כוחך לעו"ד למברגר מימים 28.02.2021 ו-07.03.2021.

76. כאמור במכתבנו אלייך מיום 29.09.2021, תלונתך הועברה לקבלת התייחסות הגורמים הרלוונטיים.

77. להשלמת התמונה אציין, כי בנציבות נתבררו תלונות שמספרן 715/21 ו-716/21, במסגרתן הועלו, בין היתר, טענות הדומות לאלו שהועלו על ידיך בתלונתך.

התייחסות היועמ"ש

78. ביום 26.10.2021 התקבלה אצלנו התייחסותו של ד"ר חגי הרוש, עוזר בכיר ליועץ המשפטי לממשלה (להלן: "ד"ר הרוש"), ממנה עלו, בין היתר, הדברים הבאים, כדלקמן.

79. לדברי ד"ר הרוש, עו"ד נווה נחקר כחשוד בשני תיקים. עם פתיחת תיק החקירה הראשון בשנת 2018, הודיע היועמ"ש, כי הוא מנוע מלטפל בעניין, וזאת בשל קשרי חברות ביניהם. מטעם זה, כאשר נפתח תיק החקירה השני בו נחקר עו"ד נווה כחשוד, הדבר כלל לא בא להכרעתו של היועמ"ש.

80. עוד ציין ד"ר הרוש, כי במסגרת חקירת התיק השני, עלה חשד לפיו הינך מעורבת בביצוע העבירה. אשר על כן, ובשים לב לכך שהבסיס הראייתי לחשד נגדך עלה מתוך חומר החקירה הקשור לעו"ד נווה, ולכך שעניינו של החשד נגדך היה לביצוע עבירות הקשורות לעו"ד נווה, ענייך לא הובא להכרעתו של היועמ"ש.

81. ד"ר הרוש הוסיף וציין, כי לאור המתואר, לבקשת פרקליטות המדינה, בתאריך 14.01.2019 הטילה שרת המשפטים דאז, מתוקף סמכותה לפי סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), על פרקליט המדינה דאז, את מילוי תפקידו של היועמ"ש, לפי סעיף 12 לחוק יסוד: השפיטה, בפרשה. ד"ר הרוש הבהיר, כי היועמ"ש אף לא היה מעורב בהטלת התפקיד על גורם אחר.

82. כמו כן, ציין ד"ר הרוש כי פניות בנושא שהתקבלו בלשכת היועמ"ש הועברו לטיפול גורמים מחוץ ללשכתו, ומהם הפונים נענו במישרין על פי שיקול דעתם. נוכח האמור, כך ד"ר הרוש, נראה שלא נכון שהיועמ"ש יתייחס לתלונתך.

83. מעבר לדרוש, צירף ד"ר הרוש להתייחסותו את מכתבם מיום 05.05.2020 בעניין בקשתך כי השימוע בעניינדך יתקיים בפני היועמ"ש וכן את הודעת שרת המשפטים דאז על הטלת תפקיד היועמ"ש על עו"ד ניצן, פרקליט המדינה דאז, למילוי תפקיד היועמ"ש, מתוקף סעיף 12 לחוק יסוד: השפיטה, בפרשה זו.

התייחסות המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים)

84. ביום 06.11.2021, נתקבלה אצלנו התייחסותו של עו"ד למברגר, המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים), ממנה עלו, בין היתר, הדברים הבאים, כדלקמן.

85. בפתח דבריו, ציין עו"ד למברגר, כי דינה של התלונה להידחות על הסף, בהתאם להוראות סעיף 16(א)(6) לחוק נציבות תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות, התשע"ו-2016 (לעיל ולהלן: "החוק" ו-"הנציבות"), באשר רובה ככולה של התלונה נוגעת לשיקול דעת משפטי. לדברי עו"ד למברגר, השאלה בדבר פתיחה בחקירה, כמו גם ההחלטה על סגירת התיק והאופן שבו התקבלה, הינן שאלות המצויות בליבת שיקול הדעת המקצועי של הפרקליטות, ואין מקום לבוחן במסגרת תלונה לנציבות.

86. זאת ועוד, ציין עו"ד למברגר, כי דינה של התלונה להידחות על הסף, גם בהתאם להוראות סעיף 16(א)(2) לחוק, בהיותה קנטרנית או טורדנית, וכל כולה רצון לפגוע בגורמי אכיפת החוק, שביצעו עבודתם נאמנה, במקצועיות וללא משוא פנים.

87. בנוסף לכך, טען עו"ד למברגר, כי התלונה מתייחסת בחלקה לגורמים שכלל אינם חוסים תחת גדר סמכותה של הנציבות, ובכללם - שרת המשפטים דאז ונציב שירות המדינה. משכך, אף בהיבטים אלו, לטענת עו"ד למברגר, אין מקום לברר את התלונה ויש לדחותה על הסף.

88. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, ובבחינת למעלה מן הצורך, כך עו"ד למברגר, מסר האחרון התייחסות מפורטת לתלונה, כדלהלן.

טענתך כי הפתיחה בחקירה נעשתה בניגוד להוראות חוק יסוד: השפיטה משהיועמ"ש מעולם לא אישר את הפתיחה בחקירה

89. לדברי עו"ד למברגר, אין חולק שהוראות סעיף 12 לחוק יסוד: השפיטה מקנות את הסמכות להורות על פתיחה בחקירה נגד שופט מכהן ליועמ"ש בלבד. אולם, כבר בשנת 2018 הודיע היועמ"ש על הימנעותו מלטפל בתיקי החקירה הקשורים לעו"ד נווה בשל קשרי חברות ביניהם, ולכן היה מנוע מלטפל גם בפרשה זו, כפי שהבהיר בעצמו גם לבאי כוחך.

90. עו"ד למברגר הוסיף וציין, כי בניגוד גמור לטענתך, לא הייתה כל אפשרות להפריד את עניינך מעניינו של עו"ד נווה, באשר הם שלובים וכרוכים זה בזה מתחילה ועד סוף, וכל ניסיון להפרידם היה מלאכותי ושגוי מהיסוד. לדבריו, די בכך שיצביע על כך שהראיות בעניינכם זהות; המסכת העובדתית אחת היא; השיקולים המשפטיים אותם היה צריך לשקול התייחסו לאותה מסכת עובדתית וראייתית; וההכרעה בעניינו של האחד משפיעה ממילא על עניינו של האחר. בהקשר זה הפנה עו"ד למברגר לסעיפים 30-42 להחלטת גניזת התיק מיום 21.03.2021, הנוגעים לעובדות העולות מחומר הראיות.

91. עולה מכך, כך עו"ד למברגר, כי היועמ"ש לא יכול היה להכריע בעניינך מבלי לעסוק בעניינו של עו"ד נווה, ומשכך, מניעותו משתרעת על הפרשה כולה.

92. לדברי עו"ד למברגר, לאור האמור עלה צורך להטיל את תפקידו של היועמ"ש על עובד מדינה אחר, בהתאם להוראות סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), הקובע: "היה נושא משרה מנוע מלעסוק בעניין מסוים במסגרת תפקידו, רשאי השר, לאחר התייעצות עם נציב השירות, להטיל על עובד מדינה אחר למלא את התפקיד באותו עניין עד שתוסר המניעה".

93. נוכח האמור, ציין עו"ד למברגר, כי הנך טועה ומטעה, בכך שאת טוענת שבכל מקרה הסמכות להורות על פתיחה בחקירה נתונה ליועמ"ש, ולו בלבד. כאמור לעיל, החוק מכיר במצבים שונים בהם בעל סמכות יהיה מנוע מלהפעיל סמכותו, ולשם כך נועדה אפשרות ההאצלה הקבועה בחוק שירות המדינה (מינויים).

טענתך כי אישור פרקליט המדינה לפתיחה בחקירה ניתן בדיעבד

94. לטענת עו"ד למברגר, יש להבחין בין הפתיחה בחקירה נגד עו"ד נווה לבין הפתיחה בחקירה נגדך. לדבריו, אומנם בוצעו בשלב הראשוני פעולות חקירה, אך אלו התמקדו בעיקר בבדיקת החשדות נגד עו"ד נווה ובבחינת פעילותו במסגרת מילוי תפקידו כראש לשכת עורכי הדין. באשר אלייך, כך עו"ד למברגר, לכל היותר, דובר בעניינך בשלב זה על "בדיקה מקדימה". באותו השלב, החשדות נגדך עוד לא היו מגובשים, ובראייה לאחור

ניתן לומר, שלאור הסיטואציה הייחודית שנוצרה, וזוהו הגורמים המעורבים, הסברה הייתה, שיש מקום להתקדם מעט עם פעולות החקירה/בדיקה עד שתמונת החשדות, ובתוך כך גם תמונת החשודים, תתבהר.

95. עו"ד למברגר הטעים, כי פעולות חקירה אלו בוצעו בעניינו של עו"ד נווה, כדי לבחון קיומו של חשד סביר כלפיך וזאת בטרם תיפתח נגדך חקירה רשמית, על כל ההשלכות הקשות הנלוות לכך מכוח תפקידך ומעמדך, וכדי למנוע חקירה חסרת בסיס.

96. בנוסף, ציין עו"ד למברגר, כי פעולות החקירה שאותה עת עסקו בחשדות כנגד עו"ד נווה, ובמסגרת הבדיקה המקדימה נגדך, בוצעו אמנם עובר למתן הסכמתו של פרקליט המדינה דאז, כפי שתועדה במסמך מיום 15.01.2019 (שבועיים בלבד לאחר תחילת החקירה נגד עו"ד נווה), אלא שגם בעת הזו, לדברי עו"ד למברגר, החקירה לוותה באופן הדוק מאוד על ידי פרקליט המדינה דאז, ופעולות החקירה כולן בוצעו באישורו המפורש. עוד ציין עו"ד למברגר, כי את ההסכמה המתועדת במסמך האמור, נתן פרקליט המדינה דאז בשלב בו החליט על מעבר לחקירה פלילית גם בעניינך.

97. משכך, טען עו"ד למברגר, כי הגם שאפשר שאף הליך הבדיקה המקדימה חייב את הסכמתו של פרקליט המדינה דאז (כפי שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי בירושלים בעניין נתניהו), אין להתעלם מכך שלשון המחוקק נוקטת בלשון "חקירה פלילית", וכי בטרם הוחלט באופן פורמלי על פתיחה בחקירה פלילית נגדך, הוטל התפקיד על פרקליט המדינה דאז, אשר נתן הסכמתו לחקירתך באזהרה. לדברי עו"ד למברגר, דומה כי עניין זה מחליש את עוצמת הפגם, ככל שהיה כזה, ואם כך, ניתן לומר, כי הוא לא יורד לשורשו של עניין ואין המדובר בפגם שמשמעותו בטלות החקירה ותוצריה.

טענתך כי האצלת הסמכות לפרקליט המדינה דאז נעשתה בניגוד לחוק שירות המדינה (מינויים)

98. אשר לטענתך בעניין זה בדבר אי מניעות מצד היועמ"ש, הפנה עו"ד למברגר להתייחסותו לעיל.

99. אשר לטענתך בדבר הטלת התפקיד לתקופה קצובה, ציין עו"ד למברגר, כי נפלה טעות בידיך, שכן סעיף החוק הרלוונטי לענייננו, כך עו"ד למברגר, הינו סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), ולא סעיפי החוק אליהם הפנית. בהתאם לנוסח הסעיף: "... רשאי השר, לאחר התייעצות עם נציב השירות, להטיל על עובד מדינה אחר למלא את התפקיד באותו עניין עד שתוסר המניעה". לדברי עו"ד למברגר, בענייננו, ברור שהמניעה

לא הוסרה, ועל כן ההסמכה לא הייתה מוגבלת בזמן.

100. אשר לטענה בדבר היעדר קיום חובת ההיוועצות של שרת המשפטים דאז עם נציב שירות המדינה, ציין עו"ד למברגר, כי עניין זה אינו נופל בגדר סמכות הנציבות, באשר הוא אינו מתייחס למעשה של מייצג המדינה בערכאות. עו"ד למברגר הוסיף וציין, כי פרקליט המדינה דאז קיבל לידיו את כתב ההסמכה החתום על ידי שרת המשפטים דאז, והדעת נותנת, כי לא היה זה מתפקידו לוודא ולברר מול לשכת השרה כי האמור בו נכון ומדויק על כל חלקיו.

101. למעלה מן הצורך, ביקש עו"ד למברגר להבהיר, כי כפי שנכתב גם בהחלטתו לגנוז את תיק החקירה בעניינך ובעניין עו"ד נווה, לאחר שנערכה בחינה, לא נמצאה אינדיקציה לקיום חובת ההיוועצות עם נציב שירות המדינה מטעם לשכת השרה דאז, וייתכן שנפל בכך פגם בהליך. יחד עם זאת, לדעת עו"ד למברגר וכפי שהוסבר בהחלטתו האמורה, בחינת האיזונים והשיקולים השונים מובילה לכך, שמדובר בפגם שאינו יורד לשורשו של עניין, ובהתאם לפסיקה, ניתן להחיל עליו את דוקטרינת "הבטלות היחסית".

102. עו"ד למברגר הוסיף והטעים, כי יש משמעות רבה לכך שהתפקיד הוטל על ידי שרת המשפטים דאז, שהיא הגורם המוסמך להטיל את התפקיד על פרקליט המדינה דאז, שמעבר לכך שהוא הגורם הבכיר הטבעי ביותר לקבל את התפקיד, הוא ממילא כבר ליווה באותה העת את חקירתו של עו"ד נווה, ממנה הסתעפה חקירתך. לכך יש להוסיף, כי פרקליט המדינה דאז הוא זה אשר מוטל עליו תפקיד מילוי מקום היועמ"ש בשגרה, במקרים אחרים בהם נבצר מהיועמ"ש להפעיל את סמכותו.

103. אשר לטענתך בדבר המסמך שהוכן לכאורה בלשכת פרקליט המדינה דאז, לטענת עו"ד למברגר, מדובר בטענות בעלמא, הנסמכות על פרסומים לא מבוססים באמצעי התקשורת. עוד הוסיף, כי בבדיקה עם לשכת פרקליט המדינה דאז נמסר לו, כי כל תפקידם בעניין זה התמצה בהעברת בקשה וטיוטת כתב הסמכה לחתימה ללשכת שרת המשפטים דאז, ובקבלת כתב ההסמכה החתום, כמקובל.

104. אשר לטענות המתייחסות לאופן הסמכתו של עו"ד למברגר, ציין האחרון, כי אין בהן דבר וחצי דבר. ראשית, הסמכתו, בדומה להסמכתו של פרקליט המדינה דאז, נעשתה מכוח סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), ומשכך היא לא קצובה בזמן. שנית, בטרם ניתנה הסמכתו על ידי שר המשפטים דאז, מר אבי ניסנקורן (להלן: "שר המשפטים דאז"), קוימה היוועצות עם נציב שירות המדינה. עו"ד למברגר הוסיף בהקשר זה, כי הינך

מודעת לכך היטב וצירף להתייחסותו את כתב הטלת התפקיד האמור.

105. עוד ציין עו"ד למברגר, כי בסיום חלק זה של תלונתך, טענת, כי ביום 07.03.2021 נשלחה אליו פנייה בעניין זה, בה התבקש להעביר לבאי כוחך את העובדות בעניין ההיוועצות לאשורן, על מנת שתוכלי לשקול את המשך צעדייך. לטענתך, פנייה זו לא נענתה על ידו או על ידי מי מטעמו.

106. לדברי עו"ד למברגר אכן, פנייה כאמור נשלחה אליו על ידי באי-כוחך, עו"ד נתי שמחוני (להלן: "עו"ד שמחוני") ועו"ד אופיר סטרשנוב (להלן: "עו"ד סטרשנוב"). לאחר קבלת הפנייה, ביום 09.03.2021, פנה אליו עו"ד שמחוני בהודעת Whatsapp, כדלקמן: "צפרא טבא...! האם ההחלטה תהא השבוע? יש מקום לדבר? תודה...".

107. להודעה זו השיב עו"ד למברגר כדלקמן: "בוקר טוב, המכתב האחרון שלך מחייב לכאורה מתן מענה. משכך, מסופקני. כנראה שלא. לגבי דיבור – לא יודע", ולכך השיב עו"ד שמחוני "תודה ונהא בקשר...".

108. לאחר התכתבות זו, כך עו"ד למברגר, הדברים אכן נבדקו ככל שניתן היה (וכפי שפורט בהחלטתו) ובשיח שקיים עם עו"ד שמחוני במהלך הימים שחלפו לאחר מכן, מצב הדברים היה ברור, ולפיכך, אין כל שחר לטענתך, לפיה הינך "מצויה בעניין זה באפלה".

טענתך להטעייה מפורשת של בית המשפט בעניין התוצרים שהופקו מהטלפון של עו"ד נווה

109. לדברי עו"ד למברגר, בניגוד לאמור בתלונה, באותו שלב לא התבקש "צו חיפוש", אלא התבקשה "קביעת תנאים לעיון בחומרים שהועברו לידי המשטרה ומתן היתר לעשות בהם שימוש" (לעיל ולהלן: "הבקשה"). רק בשלב מאוחר יותר, לאחר עיון במסמכים בהם התיר בית המשפט עיון ועם התפתחות החקירה, ולאור האינטרס הציבורי המובהק בבחינת החשדות, התבקשו צווי חיפוש ממוקדים ומצומצמים בטלפונים שנתפסו, תוך הצגת מלוא התמונה העובדתית לבית המשפט.

110. עוד ציין עו"ד למברגר, כי בבקשה האמורה לקביעת תנאים, פירוט החוקרים בפני בית המשפט הנכבד את הדברים שהיו ידועים באותה העת, טרם נגבו עדויות מסודרות ומפורטות מהעיתונאית שטייף ומהמעורבים האחרים.

111. לדברי עו"ד למברגר, בבקשה נרשם באופן ברור, כי החומרים אשר החזיקה בידיה העיתונאית שטייף הושגו "באמצעות פעולות לשחזור מידע מחוק ממכשירי טלפון

סלולריים שהיו בשימוש של מעורב א' ואשר הועברו ממנו לצד שלישי וממנו התגלגלו לידיה של המעורבת ב". תיאור זה, כך עו"ד למברגר, היה מדויק מבחינה עובדתית.

112. בנוסף, ציין עו"ד למברגר, כי בתרשומת הפנימית שהועברה לסניגורים לקראת השימוע, לאחר שבא כוחו של עו"ד נווה ביקש את פרוטוקול הדיון, שלא נערך, נרשם באופן ברור: "השופט שמע את הסקירה ופרטנו את המתווה המבוקש".

113. עו"ד למברגר הוסיף וציין, כי השלמת החקירה שנעשתה בעניין זה מול סגנית ראש יאח"ה דאז, נצ"מ שלומית לנדס (להלן: "נצ"מ לנדס"), העלתה, כי כב' הנשיא דורון לא שמע טיעונים בשלב הוצאת הצו בשאלת ההשפעה של מקור החומרים על סמכותו להתיר עיון בהם או על אפשרות המשטרה לעיין בהם. אולם, החוקרים פירטו בפניו את השתלשלות העניינים, כיצד הגיעו החומרים לידי המדינה, מה ידעו עליהם באותו שלב ומהי הבקשה.

114. זאת ועוד, כך עו"ד למברגר, גם הבקשה עצמה פירטה את ההפניה למקורות הסמכות המשפטיים להורות על העיון בחומר: כך, בין היתר, נכתב בבקשה, כי בית המשפט מופנה לסעיף 2 לחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979 (להלן: "חוק האזנת סתר"), המסמיך את היועמ"ש, פרקליט המדינה או הפרקליט הצבאי הראשי להתיר הקשבה, עיון או שימוש בתוצרים שהושגו בהאזנת סתר אסורה.

115. לדברי עו"ד למברגר, צירוף העובדות, גם באופן השלדי בו פורטו בבקשה הכתובה, ביחד עם צורתם הגולמית של החומרים שהוצגו, כשהם מסודרים בקלסרים שהתקבלו מידי העיתונאית שטייף, והסקירה שנמסרה בעל פה אודות השתלשלות העניינים, לא יכול היה להתיר מקום לספק, כי כב' הנשיא דורון הבין היטב שמדובר בחומרים שהוצאו מהטלפונים הניידים של עו"ד נווה שלא כדיון, ללא הסכמתו, ואשר יש בהם משום פגיעה בפרטיותו.

116. עו"ד למברגר הטעים בהקשר זה, כי הפרקליטות ונציגי המשטרה לא הטעו את בית המשפט הנכבד, וברי כי כב' הנשיא דורון הבין את הדברים לאשורם, וזו גם הסיבה שהתיר למשטרה לעיין אך ורק בתוצרים בהם היה חשד לעבירה פלילית, בעוד חלק ניכר מהחומרים בהם עיין בית המשפט הועבר לכספת, ללא מתן היתר לגורמי האכיפה לעיין בהם.

117. לאור כל האמור, טען עו"ד למברגר, כי יש לדחות את טענתך להטעיית בית המשפט ולפסלות ההליך בפני כב' הנשיא דורון.

טענתך כי הרשויות ניהלו חקירה שלמה למרות הידיעה הברורה שהחומרים אינם קבילים

118. לטענת עו"ד למברגר, בכל הכבוד הראוי, הרי לא רק שיש דרך להצדיק את פתיחת החקירה, אלא שלפרקליטות ולמשטרה הייתה הצדקה מלאה, ואף חובה, לקבל את החומרים מהעיתונאית שטייף, על אף שהושגו לכאורה בעבירה, ולפתוח בחקירה. לדברי עו"ד למברגר, לא ניתן היה להתעלם מהחשדות החמורים שעלו באותה עת לביצוען של עבירות שוחד וטוהר המידות, בעיקר בנוגע למינוי שופטים בישראל, ורשויות אכיפת החוק היו חוטאות לתפקידן ולאינטרס הציבורי, אם היו מותירות חשדות אלה ללא חקירה ובירור.

119. עו"ד למברגר הוסיף וציין, כי החקירה אומנם החלה בעקבות ראיות שהופקו לכאורה בעבירה, אולם בהמשך ביצעה המשטרה, בליווי צמוד של הפרקליטות, פעולות חקירה מדודות וזהירות, על ידי הוצאת צווי חיפוש מוגבלים, מדויקים ומדודים, תוך פגיעה מינימלית בפרטיותם של עו"ד נווה ושל צדדים שלישיים. לדברי עו"ד למברגר, הראיות שנאספו על ידי המשטרה נאספו כדין, תחת ביקורת שיפוטית הדוקה, ולמטרה ראויה.

120. בנסיבות אלו, כך עו"ד למברגר, לא ניתן לומר כי "חקירה שלמה" נוהלה על בסיס חומרים שהם פסולים מעיקרם, אלא ההיפך הוא הנכון. לדבריו, החקירה אומנם נפתחה כתוצאה מקבלת הראיות שהושגו, לכאורה, תוך ביצוע עבירות פליליות, אלא שהמשכה התבסס על ראיות מעין "נגזרות", אשר שאלת קבילותן היא שאלה מורכבת, והתשובה עליה בוודאי אינה חד משמעית, כפי שביקשת לצייר בתלונתך.

121. עו"ד למברגר הוסיף וציין, כי גם כיום, אין ספק בעיניו, כי הייתה זו חובתה של הפרקליטות לבחון את החשדות החמורים שעלו מהראיות שהושגו לכאורה בעבירה, וכי כך מצופה היה מתביעה כללית הוגנת לפעול. לדברי האחרון, ראוי גם להדגיש, כי שאלת טיבן של ראיות בסופה של חקירה, הינה שונה לחלוטין משאלת ההצדקה לעשות שימוש באותן ראיות ממש במסגרת חקירה ולצרכיה. כך, בעוד שבעת קבלת ההחלטה על פתיחה בחקירה, עמדו על כף המאזניים חשדות חמורים ביותר וצל כבד הוטל על אופן מינוי שופטים במדינת ישראל, הרי שבעת קבלת ההחלטה על גניזת התיק השתנו האינטרסים הנוגדים, וכך גם שאלת הגינות השימוש בראיות האמורות במסגרת ההליך קיבלה אף היא מעמד אחר.

טענתך כי לפורצים ניתנה חסינות מהעמדה לדין פלילי עוד בטרם התבררה הפרשה

122. לדברי עו"ד למברגר, ההחלטה לשקול מתן חסינות, ההחלטה על קיום שימוע בעבירות

מסוימות וההחלטה על גניזת התיק, הן כולן החלטות המצויות עמוק בליבת שיקול הדעת המקצועי של הפרקליטות, ומשכך, בהתאם להוראות סעיף 16(א)(6)(א) לחוק, אין מקום לברר את התלונה בהיבטים אלו, ויש לדחותה על הסף.

123. לגופם של דברים ובבחינת למעלה מן הצורך, ציין עו"ד למברגר, כי נוכח החשדות החמורים שעלו, כפי שפורט לעיל, כמו גם האינטרס הציבורי המובהק בבדיקתם, אכן החליט פרקליט המדינה דאז לשקול מתן חסינות לעיתונאית שטייף, למר רוזנברג לעיל ולגב' נווה, על מנת לאפשר למשטרה לקבל את הודעותיהם המפורטות ואת מלוא הראיות שהחזיקו בידיהם. עוד הוסיף עו"ד למברגר וציין, כי בחקירותיהם נאמר להם, שנשקלת בקשתם לחסינות, וככל שיוחלט שלא ליתן חסינות כאמור, לא יעשה שימוש ראיתי נגדם בדברים שיימסרו, והשלושה מסרו במהלך החקירה הודעות מפורטות.

124. בהקשר זה, מסר עו"ד למברגר פרטים נוספים לגופו של עניין, אשר נתבקשתי שלא להביאם במסגרת החלטתי זו.

125. עו"ד למברגר הוסיף וציין, כי חובתו של פרקליט המדינה דאז הייתה, לקבל את ההחלטה המיטבית בנסיבות העניין, על מנת לברר כמה שיותר מהר את התמונה העובדתית ולמפות את תמונת החשדות. לדבריו, הדרך לעשות זאת הייתה באמצעות מתן הבטחה לעיתונאית שטייף, למר רוזנברג ולגב' נווה, שלא ייעשה נגדם שימוש בדברים שיימסרו בעדויותיהם.

126. בסופו של יום, לאחר מיצוי החקירה, בשלב בו הוחלט להגיש כתב אישום נגד עו"ד נווה ונגדך בכפוף לשימוע, הוחלט שאין מקום להעמיד את השלושה לדין על כך שפגעו לכאורה בפרטיותו של עו"ד נווה וחדרו שלא כדין לחומר מחשב, וזאת בשל מכלול נסיבות העניין.

127. לדברי עו"ד למברגר, פרקליט המדינה דאז לקח בחשבון, שהמידע שהעיתונאית שטייף מסרה, הוביל לחקירה חשובה ביותר בעבירות של טוהר המידות בהליך מינוי שופטים. העיתונאית שטייף לא פרסמה את החומרים שהשיגה, אלא העבירה אותם לרשויות. לולא עשתה זאת, ככל הנראה לא ניתן היה לדעת כי בוצעה חדירה לטלפונים, ובמקביל גם לא הייתה נפתחת החקירה המשמעותית. הבאת הטלפונים והחומרים שהופקו מהם לידי משטרת ישראל, כמו גם הוצאת צו איסור פרסום על תוכנם, צמצמה עד מאוד את הפגיעה בפרטיותו של עו"ד נווה ושל גורמים רבים נוספים. כאמור, על מנת למנוע פגיעה בפרטיות שלא לצורך הובאו החומרים לסינון ומיון של בית המשפט. עוד נלקח בחשבון, כי החומרים נמסרו לגורמי אכיפת החוק לאחר שהעיתונאית שטייף ביקשה "הגנה" לה ולמקורותיה, ומתוך ציפייתה כי זו תינתן לה ולהם בשל שיתוף הפעולה המלא שלהם

והיעדר הפרסום. לדברי עו"ד למברגר, גם מציפייה זו לא ניתן היה להתעלם.

128. אשר לטענתך, לפיה החלטתו של פרקליט המדינה דאז להחמיר את העבירות בגין הוזמנתם, את ועו"ד נווה, לשימוע, הייתה "החלטה מניפולטיבית וחסרת תום לב", ציין עו"ד למברגר, כי מדובר בטענה מופרכת שאינה נתמכת בבדל ראיה.

129. עוד הוסיף עו"ד למברגר וציין, כי כמי שנכח בכל הדיונים שהתקיימו אצל פרקליט המדינה דאז עובר לקבלת ההחלטה על קיומו של השימוע, מדובר היה בדיונים מקצועיים ומעמיקים לעילא ולעילא; דיונים ארוכים שהתבססו על חוות דעת כתובות ומעמיקות, בהן נותחה כל ראיה לעומקה וכל טענה לובנה עד דק; דיונים בהם הראיות נסרקו במסרקות ברזל, שוב ושוב, הלוך וחזור, והכול על מנת לקבל את ההחלטה המיטבית, מתוך מודעות ברורה לכובד המשקל המונח על כתפי כל העוסקים במלאכה.

130. לטענת עו"ד למברגר, החלטת פרקליט המדינה דאז להאשים אותך ואת עו"ד נווה בעבירת השוחד, בכפוף לשימוע, נסמכה על בחינת ציר הזמן, ועיתוי קיום המפגש האינטימי בלב ליבו של הליך המינוי. כך, מחומר הראיות עלה לכאורה, כי היית זקוקה לעזרתו של עו"ד נווה, וביקשת ממנו מספר פעמים לקדם את מינויך, זאת במקביל ובשילוב עם שיח אינטימי ו"שמירת האש" ביניכם. דהיינו, התברר, כי שני ה"צירים", קרי, ציר הקשר האינטימי וציר קידום המינוי, היו שלובים זה בזה.

131. בנוסף, ציין עו"ד למברגר, כי לטעמו של פרקליט המדינה דאז, התשתית הראייתית לימדה לכאורה על קיומו של "מניע מעורב", דהיינו, שנפגשת עם עו"ד נווה למפגש אינטימי גם מתוך רצון ומטרה שזה יסייע לך, ולא רק בשל יחסי הידידות והמשיכה ביניכם, וכי עו"ד נווה היה מודע לכך.

132. עו"ד למברגר הטעים, כי מסיבות אלו, ואך ורק מסיבות אלו, הוחלט להאשים אותך ואת עו"ד נווה, בכפוף לשימוע, בעבירה חמורה יותר מזו שהומלצה על ידי המשטרה, וכל טענה לשקילת שיקולים זרים בעניין זה הינה בבחינת הוצאת דיבה ולשון הרע של ממש.

טענתך ללהיטות יתר, התמהמהות מכוונת וחקירה בררנית ומגמתית

133. אשר לאופן התנהלות החקירה, ציין עו"ד למברגר, כי מדובר בטענה הנוגעת לשיקול הדעת של רשויות התביעה בניהול החקירה, ועל כן אין מקום לבררה, וזאת לאור הוראות סעיף 16(א)(6)(א) לחוק.

134. עוד הוסיף עו"ד למברגר, כי גם לגופו של עניין יש לדחות טענה זו מכל וכל. רשויות

האכיפה ניהלו חקירה מקצועית, רצינית ומעמיקה על מנת להגיע לחקר האמת, תוך הקפדה ושמירה ככל האפשר על פרטיותם וכבודם של המעורבים, והכול באופן ענייני וללא משוא פנים. מלוא חומר החקירה נבדק בצורה יסודית וקפדנית. החקירה התמקדה בחשדות שעלו לפלילים, וחלק מהדברים שנבדקו לא גיבשו תשתית ראייתית מספקת להגשת כתב אישום.

135. לטענת עו"ד למברגר, כתבות עיתונאיות על מינויים נוספים שיתכן ונפל בהם פגם לא הצדיקו פתיחה בחקירה, ואין הדברים דומים להתכתבויות בזמן אמת בין מועמדת לשיפוט ליו"ר לשכת עורכי הדין, מהן ניתן ללמוד על קיומו של קשר אינטימי בין השניים, קשר שלא הוכחש בשום שלב, בלב לבו של הליך המינוי. לדברי עו"ד למברגר, באלו התמקדה החקירה, ובצדק.

136. אשר למועד קיום השימוע, ציין עו"ד למברגר, כי ההחלטה על הגשת כתב אישום בכפוף לשימוע התקבלה ערב סיום תפקידו של פרקליט המדינה דאז. בהעדר פרקליט מדינה מכהן, נדחה תחילה תאריך השימוע. לטענת עו"ד למברגר, על מנת שלא להמשיך ולעכב את עריכת השימוע, החליט שר המשפטים דאז להטיל עליו את תפקיד היועמ"ש בעניין פרשה זו.

137. עוד הוסיף עו"ד למברגר וציין, כי בניגוד למה שעלול להשתמע מתלונתך, הרי שברור וידוע ככול, שלפרקליטות לא הייתה כל שליטה על מינויו, או היעדר מינויו, של פרקליט מדינה קבוע, ואף לא הייתה לה כל שליטה על המועד בו החליט שר המשפטים דאז להטיל את התפקיד על עו"ד למברגר.

138. לדברי עו"ד למברגר, בתאריך 18.06.2020 הוטל עליו תפקיד היועמ"ש לצורך הטיפול בפרשה זו. בתאריך 24.06.2020 נשלח מכתב מלשכתו של עו"ד למברגר לסניגורים, בו הם התבקשו להגיש את טיעוניהם הכתובים במסגרת השימוע. הטיעונים מטעמך הוגשו בתאריך 16.08.2020, ואילו טיעוני עו"ד נווה הוגשו בתחילת חודש ספטמבר 2020.

139. עו"ד למברגר הוסיף וציין, כי ביום 16.09.2020, התקיים השימוע בעל פה בעניינך, ועורכי דינך, עו"ד שמחוני ועו"ד סטרשנוב, טענו את טענותיהם בפניו, בנוכחות פרקליטת מחוז מרכז (פלילי) (להלן: "פרקליטת המחוז") והצוות המטפל מטעם פרקליטות המחוז. ביום 26.10.2020, התקיים השימוע בעל פה בענייניו של עו"ד נווה, ועורכי דינו, עו"ד בועז בן צור, עו"ד כרמל בן צור ועו"ד גיא רווה, טענו את טענותיהם בפני פרקליטת המחוז.

140. ביום 30.11.2020 הועברו טיעונים משלימים בכתב מאת באי-כוחך וביום 24.02.2021,

התקיימה פגישה (באמצעות היוועדות חזותית) בין עו"ד למברגר ובין באי כוחו של עו"ד נווה, במסגרתה חידדו הם מספר טיעונים.

141. לדברי עו"ד למברגר, טענותייך בשימוע, כמו גם טענותיו של עו"ד נווה, נשקלו בכובד ראש, נכתבה חוות דעת מעמיקה והתקיימו מספר רב של פגישות והתייעצויות עם פורום פרקליטים מורחב, שכלל בכירים נוספים בפרקליטות לשם קבלת החלטה, כפי שמצופה וראוי שיקרה לאחר חקירה כה משמעותית וכבדת משקל. עוד הטעים עו"ד למברגר, כי לא התמהמהות וגרירת רגליים הייתה כאן, אלא הליך סדור ומעמיק של קבלת החלטה מקצועית קשה, בפרשה מורכבת ביותר, בעלת השלכות רחב שלא ניתן להקל בהן ראש.

טענתך להצעה טלפונית חסרת תום לב ובלתי חוקית

142. כבר בפתח הדברים, ציין עו"ד למברגר, כי הוא כופר מכל וכל באופן בו הצגת את השתלשלות העניינים, שאינו מדויק כלל ועיקר, לשון המעטה, ואשר יש בו כדי לגרום עוול כבד לו ולכל הגורמים שעסקו בעניינך, לרבות בא-כוחך דאז, עו"ד שמחוני.

143. עו"ד למברגר הוסיף וציין, כי פרשנותך המשפטית ביחס לביצוע העבירה על ידיך, אינה מקובלת עליו, ואף אינה עולה בקנה אחד עם הוראות החוק והפסיקה בעניין זה. לדבריו, העובדות הן, שהתבקשת במהלך חקירתך מיום 16.01.2019 למסור את הטלפון הנייד שברשותך לידי החוקרים, לצורך החקירה. במהלך אותה חקירה, נשאלת על ידי החוקרים אם מחקת בחודשים האחרונים התכתבויות מהטלפון, והשבת על כך בשלילה. חרף זאת, בהמשך החקירה, כך עו"ד למברגר, ניצלת את האמון שנתנו בך החוקרים, וגם את מעמדך, וביקשת את מכשיר הטלפון שלך מהחוקרים למטרה מסוימת, וכאשר מכשיר זה נמסר לך, מחקת ממנו מסרונים בתוך חדר החקירות, בין היתר מסרונים בינך לבין מר כחלון, שנגעו באופן ישיר להליך מינויך כשופטת ולהתנהלות הוועדה למינוי שופטים.

144. לטענת עו"ד למברגר, לא ירחיב הוא בנוגע לחוות הדעת הפנימית שהוכנה בפרקליטות לצורך קבלת החלטה בעניין זה, שכן אין זו עיקר טענתך, אך רק על מנת לסבר את האוזן, ביקש עו"ד למברגר להפנות לכך, שאמרותייך במהלך חקירותייך מלמדות על ידיעתך הברורה, כי ההתכתבות אותה מחקת עם מר כחלון, לכל הפחות, עשויה הייתה להיות דרושה כראיה בהליך שיפוטי, בעתיד, ועל מודעותך כי החוקרים, לכל הפחות, עשויים להידרש להרחבת החקירה, לרבות גביית עדות ממר כחלון.

145. עו"ד למברגר הוסיף וציין, כי בסופו של דבר, ההתכתבויות שנמחקו אכן נדרשו כראיה בהליך שיפוטי, וכי מר כחלון זומן לעדות בטרם שוחזרו ההתכתבויות, ובהמשך זומן שוב

להיחקר על אודותיהן.

146. בנוגע לטענתך, לפיה המטרה שעמדה בפניך במחיקת ההתכתבויות הייתה למנוע פגיעה בפרטיות, ציין עו"ד למברגר, שעל פי הפסיקה, המניע למעשה אינו רלוונטי, ודי בכך שכאשר מחקת את ההתכתבות ידעת שהיא לא תוכל לשמש כראיה.

147. אשר לטענתך, כי הדרך היחידה בה מוסמכת התביעה לסגור תיק מבלי להגיש כתב אישום כאשר קיימות בו ראיות מספיקות היא באמצעות "הסדר מותנה", המוסדר בסעיפים 67א-יב לחסד"פ – ציין עו"ד למברגר, כי מדובר בטענה שגויה מיסודה, חסרת כל בסיס משפטי, אשר אין בה כל ממש.

148. לדברי עו"ד למברגר, מובן מאליו, כי החלטה לגנוז את התיק נגדך בעבירה של השמדת ראיה אינה תוצאה של "הסדר מותנה", אלא החלטה מושכלת ולגיטימית, הלוקחת בחשבון, בין כלל השיקולים והאיזונים, גם את פרישתך מכס השיפוט. בנסיבות אלו, ולאחר שהוחלט כי אין ראיות מספיקות באשר לחשד המרכזי – מתן שוחד, סברה הפרקליטות, כי נסיבות העניין בכללותן אינן מצדיקות הגשת כתב אישום נגדך, וזאת בכפוף לפרישתך מכס השיפוט, שכן, להבנת הפרקליטות, כך עו"ד למברגר, התנהגותך אינה עולה בקנה אחד עם התנהגות המצופה משופט.

149. באשר לטענותיך בנוגע לאופן שבו "הוצעה" לך ההצעה, טען עו"ד למברגר, כי תיאור הדברים על ידיך אינו מדויק, ואף חוטא לאמת. בשל חשיבות הדברים, ביקש עו"ד למברגר לפרט את השתלשלות העניינים, שלב אחר שלב, כמפורט להלן.

150. ביום 01.03.2021 בשעה 10:25 שלח בא כוחך, עו"ד שמחוני, אל עו"ד למברגר, הודעת Whatsapp, כדלקמן:

"צפרא טבא... שולח לך, בהמשך לשיחתנו, את עמדתנו (שלי ושל עו"ד סטרשנוב) בשמה של כב' השופטת כרייף.. הננו לרשותך ונחא בקשר....

עו"ד למברגר שלום,

בהמשך לשיחתנו, הריני לפנות אליך, כדלקמן:

כפי שפירטנו את הדברים בהרחבה בשימוע, בכתב ובעל פה, עמדתנו הינה כי לא נעברה כל עבירה פלילית על ידי כב' הש' כרייף, והיא ראויה לחזור לכס השיפוט.

נציבות תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות (נת"ס)
משרד המשפטים

יחד עם זאת, לאור העוול הכבד שנגרם לה ולמשפחתה – ומתוך רצון למנוע את המשך הפגיעה הקשה והנזקים החמורים בה, במשפחתה ובמערכת המשפט – הגיעה כב' הש' כרייף, בלב כבד, להחלטה, כי בכפוף לסגירת התיק הפלילי, היא תסכים, מיוזמתה, לפרוש מכס השיפוט. כמובן, מבלי שיהיה בכך כדי להודות בעבירה כלשהי, פלילית, משמעתית או אחרת, במישרין ו/או בעקיפין.

כב' הש' כרייף תבקש כי התיק ייסגר מחוסר אשמה פלילית, כי תשקל בחיוב השמתה בתפקיד אחר במשרד המשפטים או במשרד לבטחון פנים או בכל גוף ציבורי אחר בתפקיד בעל זיקה משפטית, וכי ימוצו כל זכויותיה לרבות פנסיה מוקדמת, מענק הסתגלות ופיצויים.

בנוסף, נעמוד על כי לא תהיה כל סנקציה נוספת מכל מין וסוג שהוא, לרבות ברישיון עריכת הדין.

הננו לרשותך,

בכבוד רב."

151. לדברי עו"ד למברגר, בסמוך לאחר מכן, בשעה 11:17, הוא השיב בהודעה לעו"ד שמחוני, כך:

"תודה רבה, נתי."

לצורך השלב הנוכחי, מובן שלא אדרש לכל העניינים האחרים במייל, זולת הנכונות שלה לפרוש מכס השיפוט אם התיק ייסגר (מכל עילה שהיא).

ויודגש, זה לא שאני מתנה משהו במשהו.

זו הודעה חד צדדית שלכם (שאפשר שתהיה לה חשיבות)."

152. במהלך הימים שחלפו מאז 01.03.2021 ועד למועד פרסום ההחלטה, ביום 21.03.2021, פנה אליו עו"ד שמחוני, מעת לעת, על מנת לבדוק מתי צפויה להינתן ההחלטה, ועו"ד למברגר עדכנן אותו כי זו צפויה להינתן בקרוב.

153. ביום 21.03.2021 בשעה 08:40 כתב עו"ד למברגר לעו"ד שמחוני הודעת Whatsapp, בה ביקש לשוחח עמו. עו"ד שמחוני חזר אליו מיד לאחר מכן, ובשיחה זו הודיע לו כי בכוננתו

להגיש כתב אישום כנגדך בעבירה של השמדת ראיה, אך לאור הצעתו הקודמת, שניתנה על דעתך, לגבי פרישה מכס השיפוט, הוא מוצא לנכון לפנות אליו ולבדוק עמו את אפשרות מימוש ההצעה בכפוף לסגירת התיק כולו.

154. עו"ד למברגר ציין, כי הבהיר שהחליט שאין די ראיות להוכחת עבירת השוחד וכי הוחלט על גניזת התיק בעבירות מרמה והפרת אמונים, וכי ההחלטה תפורסם, שכן מוטלת על הפרקליטות חובה להסביר לציבור את הנימוקים לסגירת התיק. עוד ציין עו"ד למברגר, כי ככל שתסכימי לפרוש מכס השיפוט, ללא תנאים והתניות, הפרקליטות תסכים לגנוז גם את האישום בעבירה של השמדת ראיה בעילה של "מכלול נסיבות העניין אינן מצדיקות העמדה לדין". לטענת עו"ד למברגר, הוא הדגיש היטב, כי אין מדובר בסחיטה או בהצעה שחובה להיענות לה, אלא שהצעה זו באה לעולם אך ורק בעקבות הצעתו של עו"ד שמחוני עצמו, שהיה הראשון שהעלה את אופציית הפרישה בתמורה לסגירת התיק.

155. לדברי עו"ד למברגר, הוא אכן ביקש מעו"ד שמחוני שתשובתך תינתן עוד באותו היום, אך בניגוד גמור לטענתך, לא התבקשת להחזיר תשובה "כאן ועכשיו ומבלי להתייעץ פן תסוכל ההחלטה". לטענת עו"ד למברגר, הוא ביקש מעו"ד שמחוני להחזיר תשובה עד לשעות הצהריים של אותו היום, כאשר הבהיר שההחלטה צפויה להתפרסם בשעות הערב.

156. באותו היום, בשעה 11:45, שלח עו"ד שמחוני אל עו"ד למברגר בדואר האלקטרוני את תשובתך, כדלקמן:

"בשם מרשתנו, שופטת בית משפט השלום בנתניה (מחוז מרכז), כב' הש'
אתי כרייף, ובהמשך לשיחתנו הרינו לפנות אליך, כדלקמן –

1. כפי שפירטנו את הדברים בהרחבה בשימוע, בכתב ובעל פה, עמדתנו הינה כי לא נעברה כל עבירה פלילית על ידי כב' הש' כרייף, והיא ראויה לחזור לכס השיפוט.

2. יחד עם זאת, לאור העוול הכבד שנגרם לה ולמשפחתה – ומתוך רצון למנוע את המשך הפגיעה הקשה והנזקים החמורים בה, במשפחתה ובמערכת המשפט – הגיעה כב' הש' כרייף, בלב כבד, להחלטה, כי בכפוף לסגירת התיק הפלילי, היא תסכים, מיוזמתה, לפרוש מכס השיפוט. כמובן, מבלי שיהיה בכך להודות בעבירה כלשהי, פלילית, משמעתית או אחרת, במישרין ו/או בעקיפין".

157. הנה כי כן, כך עו"ד למברגר, האמור לעיל מלמד, כי ההצעה לפרוש מכס השיפוט הייתה יוזמה שלך, שהופנתה אליו על ידי בא כוחך דאז, עו"ד שמחוני. עוד הוסיף עו"ד למברגר וציין, כי הגם שלהצעה הראשונה מטעמך התווספו תנאים רבים, בתשובתו, אשר ניתנה מיד לאחר מכן הבהיר, כי אין בכוונתו להתייחס לתנאים אלו, וכי אין המדובר בהתניה כלשהי.

158. משכך, ציין עו"ד למברגר, כי ברור לחלוטין שלא מדובר בהצעה ש"נפלה" עלייך בהפתעה, כרעם ביום בהיר, וכי היה עלייך לקבל החלטה מיידית, ללא כל הכנה לכך. ההיפך הוא הנכון. מדובר היה, למעשה, במתן תשובה להצעה שאת עצמך העמדת בפני הפרקליטות.

159. זאת ועוד, ציין עו"ד למברגר, כי למיטב שיפוטם, בעת הגשת ההצעה הראשונה, כבר ביום 01.03.2021, היה ברור לעו"ד שמחוני, וכך גם לך, שקבלת ההצעה בדבר פרישתך מכס השיפוט, לא תהיה כרוכה בהכרח בקבלת בקשותייך האחרות, שהועברו לשם ניהול המו"מ, והדברים ברורים וידועים.

160. עוד ציין עו"ד למברגר, כי גם הצגת הדברים על ידיך, בדבר משך הזמן שניתן לך להשיב להצעה, כמו גם יכולתך להתייעץ, הינה עיוות של המציאות. כאמור לעיל, ההצעה הייתה מיוזמתך, ומשכך, הדעת נותנת, כי טרם ניתנה, התייעצת עם כל מי שחפצת בעצתו. לטענת עו"ד למברגר, גם ביום 21.03.2021, היה בידיך להתייעץ עם שני עורכי דינך, עו"ד שמחוני ועו"ד סטרשנוב, עורכי דין מהשורה הראשונה במדינת ישראל, ואשר הם אלו שניהלו בשמך את הליך המו"מ מול הפרקליטות.

161. בסופם של דברים, כך עו"ד למברגר, אף במכתבם של באי כוחך, בו הודיעו על החלטתך לפרוש מכס השיפוט, כותבים הם בצורה מפורשת כי החלטתך התקבלה מיוזמתך. ואם כך, תהה עו"ד למברגר, כיצד ניתן כיום לבוא ולהפוך את היוצרות, ולטעון שמדובר ב"הצעה בריונית".

162. לסיום, ביקש עו"ד למברגר להטעים, כי התיק נגדך, אשר ייחס לך מעשים חמורים ביותר של מרמה והפרת אמונים בכל הקשור להליך מינויך לשופטת – הליך שהוא בבחינת "קודש הקודשים" של מערכת המשפט במדינת ישראל – נגנו אך ורק בשל אופן השגת הראיות ממכשירי הטלפון הנייד של עו"ד נווה, ובשל הפגיעה בפרטיות שנגרמה לו, ולא בשל היעדר בראיות הנוגעות להתנהלותך. כפי שפורט בהרחבה בהחלטת הגניזה, חומר החקירה כלל די ראיות אשר היה בהן כדי לבסס את מעשייך, מעשים אשר לדעת התביעה ביססו את החשד כי נעברה על ידיך עבירה של מרמה והפרת אמונים.

163. עוד ביקש עו"ד למברגר להוסיף, כי יש בתלונה כדי לגרום עוול של ממש לכל הפרקליטים שעסקו בעניין במסירות, במקצועיות ובענייניות, ודי אם יזכיר את החלטתי בתלונה 271/21, המתייחסת להחלטת גניזת התיק דנן.

164. לאור כל האמור לעיל, ביקש עו"ד למברגר לדחות את התלונה על הסף ולגופה.

165. ביום 18.11.2021 נתקבלה אצלנו התייחסותו של עו"ד למברגר לתלונות הנוספות המתבררות בנציבות בנוגע לפרשה האמורה, במסגרתה הוא התייחס, בין היתר, לשאלת קבילות החומרים שעל בסיסם נוהלה החקירה.

166. כאמור, לעמדת עו"ד למברגר, החשדות בפלילים אליהם נחשפו רשויות אכיפת החוק, ובראשן פרקליט המדינה דאז, היו חמורים ונגעו לטוהר המידות ושוחד מיני במינוי שופטים בישראל. מחשדות אלו לא יכלו, ואסור היה לאותם גורמים, להתעלם, על אף ההבנה הראשונית, כי החומרים הופקו שלא כדין מהטלפונים הניידים של עו"ד נווה, ויש בהם משום פגיעה בפרטיות.

167. משכך, בצעד מתבקש וזהיר, על מנת להימנע מפתחה נמהרת בחקירה על סמך שיחת טלפון עם עיתונאית, נפגשו קציני להב 443 עם העיתונאית שטייף, כדי לשמוע ממנה את תמצית תוכנם של החומרים שבידיה, ולבחון האם אכן קיים חשד סביר המצדיק פתיחה בחקירה.

168. לדברי עו"ד למברגר, החוקרים נטלו לידיהם בשלב הראשוני את החומרים שהפיקה העיתונאית שטייף מהטלפונים, ולא את מכשירי הטלפון עצמם, שלא הוצגו כלל באותו מפגש. חומרים אלה הושמו במעטפה חתומה.

169. עו"ד למברגר הוסיף וציין, כי אין בשמיעת תכנים מתוך המסמכים שהחזיקה בידיה העיתונאית שטייף משום חיפוש מוקדם בחומר מחשב, ללא צו שיפוטי, שהרי כאמור לעיל, הטלפונים כלל לא היו בשלב זה בידי החוקרים, והם לא ביצעו חדירה לחומר מחשב, כהגדרתה בסעיף 4 לחוק המחשבים (ר' ההפניה בעניין זה בסעיף 23א(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969).

170. לעמדת עו"ד למברגר, החוקרים בנסיבות דנן לא "דפדפו" במחשב, לא "סרקו" אותו, לא "רפרפו" בתוצריו, ולא "החליקו אצבע על גבי המסך". כאמור – הטלפונים הניידים כלל לא היו בשלב זה בידי החוקרים.

171. בנוסף, עצם העובדה לפיה החוקרים מנעו מהעיתונאית שטייף להקריא להם תכתובות

במידה העולה על הנדרש, והסתפקו בציטוטים ספורים כדי לבחון קיומו של בסיס לפניה לבית המשפט, מצביעה, כך ההתייחסות, על הזהירות שננקטה על ידי החוקרים, שאם לא כן – לא היו מפסיקים אותה, ושומעים את כלל הדברים.

172. נוכח האמור בהתייחסויות הגורמים המפורטות לעיל, ביום 29.11.2021 פנינו ללשכת המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים), וביקשנו לקבל מענה לשאלה, מתי נסתיימה החקירה והתיק הועבר לבחינת הפרקליטות. עוד באותו היום נתקבלה התייחסות משלימה, לפיה התיק הועבר לפרקליטות ביום 25.09.2019, אך החקירה לוותה על ידי הפרקליטות מיומה הראשון.

173. ביום 09.12.2021 התקיימה פגישה עם עו"ד למברגר בנוגע לתלונה דנן, במסגרתה הוא שב וחייד את האמור בהתייחסותו לעיל.

התייחסות פרקליט המדינה דאז

174. ביום 17.11.2021 נתקבלה אצלנו התייחסותו של עו"ד שי ניצן, פרקליט המדינה דאז, ממנה עלו, בין היתר, הדברים הבאים, כדלקמן.

175. בפתח התייחסותו ציין עו"ד ניצן כי במענה לבקשתו מיום 29.09.2021, ביום 07.11.2021 הועברו לעיונו התייחסויותיהם של היועמ"ש ושל עו"ד למברגר לתלונתך שבנדון. לאחר שעיין בהתייחסויות האמורות, כך עו"ד ניצן, מבקש הוא להתייחס לטענות המועלות בתלונה, ככל שאלה מופנות נגדו. עוד ביקש עו"ד ניצן להטעים, כי חלפו כמעט שלוש שנים ממועד האירועים הנזכרים בתלונה ומשאין לו כיום נגישות למסמכים הרלוונטיים, הוא מסתמך בעיקר על זכרונו ועל ההתייחסויות בהן עיין.

176. עו"ד ניצן הוסיף וציין, כי הוא סומך ידיו על התשובות לתלונה שנכללו במענה של עו"ד למברגר, וכדי שלא להאריך, לא יחזור בפירוט על הדברים שהשיב האחרון. עם זאת, ביקש עו"ד ניצן להוסיף ולחדד מספר נקודות, וזאת כמפורט להלן.

177. עו"ד ניצן הטעים, כי כל הפעולות שעשה, אשר נגדן מופנית תלונתך, היו פעולות שנעשו במסגרת הפעלת שיקול דעת משפטי. לפיכך, דינה של התלונה להידחות על הסף, בהתאם להוראות סעיף 16(א)(6) לחוק.

178. למעלה מן הנדרש, כך עו"ד ניצן, ביקש הוא להתייחס למספר נקודות גם לגופו של עניין.

179. לדברי עו"ד ניצן, בניגוד לנטען בתלונה, החקירה שנפתחה ביום 01.01.2019 לא הייתה

נגדך, אלא נגד עו"ד נווה, בגין חשדות חמורים מאד שעלו נגדו באותה העת, וכי באותו השלב, כלל לא היה ברור אם יש עילה לחשד נגדך, ולמיטב זכרונו, כך עו"ד ניצן, ביום פתיחת החקירה, בכלל לא ידעו הם מה זהות השופטת שלגביה נטען כי קודמה לשיפוט לאחר שקיימה יחסי מין עם עו"ד נווה. לדברי עו"ד ניצן, רק בהמשך, לאחר שזמן קצר לאחר פתיחת החקירה נגד עו"ד נווה נודעה זהותך ולאחר שתוך מספר ימים נוספים התגבש חשד סביר גם נגדך, החליט עו"ד ניצן, מכוח הסמכות שהואצלה לו על ידי שרת המשפטים ביום 14.01.2019, על פתיחת חקירה נגדך, והדבר היה לאחר שהוסמך לכך כדין.

180. מטבע הדברים, כך עו"ד ניצן, לאחר שהוחלט שהחקירה תהיה גם נגדך, הרי שהחשדות נגדך ונגד עו"ד נווה היו שלובים זה בזה, וממילא לא ניתן היה להפריד בין החקירות. לעניין זה, הפנה עו"ד ניצן לאמור בהקשר זה בהתייחסותו של עו"ד למברגר לעיל.

181. בכל הנוגע לטענתך, לפיה התיק נסגר "בקול ענות חלושה" בהחלטתו של עו"ד למברגר, ציין עו"ד ניצן, כי הוא סבר שיש מקום להעמידך לדין באשמת שוחד, בכפוף לשימוע, וכי החלטה זו נתמכה על ידי עו"ד למברגר ועל ידי פרקליטת המחוז. לדברי עו"ד ניצן, עקב פרישתו מתפקידו, את ההחלטה הסופית בפרשה זו קיבל עו"ד למברגר, אשר החליט לאחר השימוע, שלא להעמידך לדין בגין שוחד. עם זאת קבע עו"ד למברגר בהחלטתו, כי המעשים שנעשו על ידיך חמורים ועולים כדי מרמה והפרת אמונים, אלא שבשל דרך השגת הראיות, שפגעה בעיקר בפרטיותו של עו"ד נווה, הוחלט שלא להעמידך לדין אף בעבירה זו. כן קבע עו"ד למברגר, כי יש די ראיות לעבירה של השמדת ראיה על ידיך, אך בשל התחייבותך לפרוש מהשיפוט, הוא החליט שלא להעמידך לדין בעבירה זו. נדמה, כך עו"ד ניצן, כי קביעות אלה ממש אינן בבחינת "סגירת התיק בקול ענות חלושה".

182. באשר לטענתך, לפיה גם עו"ד ניצן היה מנוע מלדון בתיק זה, עקב היריבות הידועה בינו ובין עו"ד נווה, כך לשונך, ציין עו"ד ניצן, כי מדובר בטענה מופרכת שאמנם הועלתה על ידי עו"ד נווה, אך זו אינה נכונה. עו"ד ניצן הוסיף וציין, כי מעולם לא הייתה בינו ובין עו"ד נווה שום יריבות. לדבריו, יחסי העבודה ביניהם היו מועטים ותקינים בהחלט, אלא שזמן מה לאחר שהחליט להעמידו לדין בפרשת נתב"ג, אשר בגינה מתנהל נגד עו"ד נווה תיק פלילי עד היום, הוא הופיע בתקשורת וטען כי החלטתו זו של עו"ד ניצן נבעה מכיוון שסירב לתמוך במועמדותו לבית המשפט העליון. לטענת עו"ד נווה, נשלח אליו שליח כדי לבקש כביכול את תמיכתו במינויו של עו"ד ניצן, והוא סירב, ולכן, כביכול, "נקם" בו עו"ד ניצן באמצעות ההחלטה להעמידו לדין. עו"ד ניצן הטעים, כי הדברים אינם נכונים כל עיקר וכי מעולם לא ביקש מאיש לתמוך במועמדותו לבית המשפט העליון, ובוודאי שלא

מעו"ד מנווה.

183. נוכח האמור, כך עו"ד ניצן, ממילא לא הייתה כל יריבות בינו לבין עו"ד נווה ולא הייתה כל עילה לפסילתו מלדון בשני תיקיו הפליליים.

184. באשר לטענתך, לפיה שרת המשפטים דאז לא קיימה התייעצות עם נציב שירות המדינה בטרם הסמיכה את עו"ד ניצן להחליט על פתיחה בחקירה, וכי לשכתו הטעתה את השרה דאז בעניין זה, ציין עו"ד ניצן, כי טענת ההטעיה הינה טענה מופרכת. כעולה מהתייחסותו של עו"ד למברגר לתלונתך זו, לשכת פרקליט המדינה דאז אכן הכינה טיוטת כתב הסמכה לשרה דאז, אך מי מטעם הלשכה בוודאי שלא היה אמור להתייעץ עם נציב שירות המדינה ובוודאי שלא היה אמור לוודא שאכן קוימה התייעצות כזו. לדברי עו"ד ניצן, עד למועד כתיבת התייחסותו, אין הוא יודע אם השרה דאז התייעצה עם נציב שירות המדינה, כפי שנכתב בכתב ההסמכה, אם לאו. לטענת עו"ד ניצן, הוא כמובן יצא מנקודת הנחה שמה שנכתב, גם נעשה. בכל מקרה, כך עו"ד ניצן, אף אם לא קוימה התייעצות, מקובלת עליו עמדתו של עו"ד למברגר, לפיה מדובר בפגם שלא גרם לבטלות כל פעולות החקירה, וזאת מכוח דוקטרינת "הבטלות היחסית".

185. באשר לטענתך לפיה העיתונאית שטייף מסרה, לכאורה, לעו"ד ניצן, באופן אישי, חומרים שהשיגה מפריצה לטלפונים של עו"ד נווה, ציין עו"ד ניצן כי מהטענה משתמע כאילו קיבל לידיו חומר כתוב וכי הדבר אינו נכון. לדברי עו"ד ניצן, העיתונאית שטייף אכן שוחחה עימו בקצרה. במהלך השיחה, היא סיפרה שיש בידיה חומרים המחשידים את עו"ד נווה, ומסרה בתמצית כמה פרטי מידע שהגיעו לידיה. עו"ד ניצן הטעים בהקשר זה, כי בוודאי שלא נמסר לו חומר כתוב ובוודאי שלא נמסר לו שמך באותה השיחה. כן הוסיף עו"ד ניצן וציין, כי בעקבות השיחה שלח אל העיתונאית שטייף את המשטרה, וזו תפסה ממנה חומרים שונים.

186. לדברי עו"ד ניצן, בתלונתך טענת, לא אחת, כי כבר מלכתחילה היה ברור לרשויות שלא ניתן יהיה לעשות שימוש בחומרים שהופקו על ידי העיתונאית שטייף מהטלפונים של עו"ד נווה. לדברי עו"ד ניצן, הטענה אינה נכונה. כפי שניתן בנסיבות מסוימות לעשות שימוש בחומרים שהושגו בהאזנת סתר אסורה, כך ניתן לעשות לעיתים שימוש גם בחומרים שהושגו מחדירה אסורה לטלפונים של אחר. הכל תלוי באיזון השיקולים ובמכלול נסיבות המקרה. כן ביקש עו"ד ניצן להטעים, כי החקירה נפתחה בחשד לעבירות שוחד חמורות, שאז כמובן איזון השיקולים שונה הוא. לפיכך, כך לשונו, מדובר בטענה מטעה ומוטעית.

187. עו"ד ניצן הוסיף, כי גם טענתך לפיה הוחלט להעניק חסינות מלאה לעיתונאית שטייף, למר רוזנברג ולגב' נווה עוד בטרם התבררו העובדות וזאת באופן קיצוני ובלתי סביר, אינה נכונה. בהקשר זה, הפנה עו"ד ניצן לאמור בהתייחסותו של עו"ד למברגר לעיל. כן הוסיף עו"ד ניצן וציין, כי טענתך לפיה במהלך שיחת טלפון בין העיתונאית שטייף לבינו, ניתנה לה הבטחה לחסינות בכפוף למסירת כל המידע שברשותה, וזאת עוד לפני שהעובדות התבררו, אינה נכונה כל עיקר, וכי בניגוד לאמור, לא הובטחה לעיתונאית שטייף בשיחה זו כל חסינות.

188. לעניין טענתך, כי ההחלטה שקיבל עו"ד ניצן, שלא לאמץ את המלצת המשטרה להעמיד לדין "רק" בעבירה של מרמה והפרת אמונים, והחליט להעמיד אותך ואת עו"ד נווה לדין בעבירה החמורה יותר של שוחד, בכפוף לשימוע, הייתה החלטה "מניפולטיבית וחסרת תום לב" – לדברי עו"ד ניצן, מדובר בטענת סרק מקוממת ביותר, שאין לה כל יסוד, שכן ההחלטה התקבלה על יסוד הראיות בלבד, בתמיכת גורמים בכירים ביותר בפרקליטות שנדרשו לנושא והייתה זו החלטה מקצועית ועניינית.

189. לסיכום, כך עו"ד ניצן, מדובר בתלונה מקוממת, אשר מועלות בה טענות מופרכות, ללא כל ביסוס עובדתי.

190. לאור כל האמור לעיל, ביקש עו"ד ניצן, לדחות את התלונה מכל וכל.

191. נוכח כל המפורט לעיל, ביום 15.12.2021 התקבלה אצלנו התייחסותו המשלימה של עו"ד ניצן, במסגרתה התייחס, בין היתר, לטענתך לפיה רשויות אכיפת החוק ניהלו נגדך חקירה שלמה, למרות ידיעתך כי החומרים שהפיקה העיתונאית שטייף מהטלפונים של עו"ד נווה, הם חומרים שהופקו תוך ביצוע עבירות פליליות, ובכללן, גניבה ופריצה וכן עבירות לפי חוק הגנת הפרטיות ולפי חוק המחשבים.

192. לדברי עו"ד ניצן בהקשר זה, העיתונאית שטייף סיפרה לחוקרי המשטרה שהטלפונים הגיעו לידיה מגב' נווה, אשר קיבלה אותם מעו"ד נווה, תוך שאמר לה שתעשה בהם כהבנתה. מכך עולה, כך עו"ד ניצן, כי הטלפונים בוודאי לא נגנבו.

193. העיתונאית שטייף אכן סיפרה לחוקרי המשטרה כי היא הצליחה בעזרת ידיד לשחזר חלק מהחומר שהיה בטלפונים שהועברו לידיה, ובכך פגעה בפרטיותו של עו"ד נווה. עם זאת, העיתונאית שטייף לא מסרה באותה עת לחוקרים את הטלפונים והם לא נחשפו לתוכם, אלא היא הקריאה להם כמה קטעים מתוך תרשומות שערכה לאחר עיון בתוכן ששוחזר.

194. לעניין זה הבהיר עו"ד ניצן, כי חוק המחשבים קובע עבירה של "החודר שלא כדין לחומר מחשב הנמצא במחשב" (סע' 4 לחוק המחשבים) אך אינו קובע עבירה של "שמיעת חומר שהושג מחדירה שלא כדין לחומר מחשב" ואף לא עבירה של "שימוש" במידע כזה. זאת בניגוד למשל לחוק האזנת סתר, שם קובע סע' 2(ב) כי: "המשתמש ביודעין וללא סמכות כדין בידיעה או בתכנה של שיחה שהושגו על ידי האזנת סתר... דינו...". לפיכך, החוקרים לא ביצעו כל עבירה בכך שהאזינו לקטעים שהקריאה העיתונאית שטייף.

195. עו"ד ניצן הוסיף, כי אכן, הקשבת החוקרים לקטעים שהוקראו פגעה בפרטיות, אך הטעים, כי זו לא היוותה חדירה לחומר מחשב, לפי חוק המחשבים. עם זאת, לא היה מכך מנוס אותה עת, כדי שהחוקרים יוכלו לדעת אם יש ממש בטענה שהעלתה העיתונאית שטייף בדבר עבירות חמורות ביותר שתועדו בהתכתבויות אלה, וכדי שיוכלו לדעת אם יש באמת בסיס לפתיחה בחקירה.

196. יתירה מזו, כך בהתייחסות, החוקרים הקפידו לצמצם פגיעה זו למינימום האפשרי, ולא עיינו בעצמם בחומר. כמו כן, הם הסתפקו בשמיעת קטעים בלבד מהחומר כדי לצמצם למינימום האפשרי את הפגיעה בפרטיות, ואף עצרו את העיתונאית שטייף בטרם קראה באזניהם חומר רב יותר, שאותו ביקשה להקריא. בשלב הבא, ובהנחיית עו"ד ניצן הגישו חוקרי המשטרה את כל החומר לעיון בית המשפט, וביקשו כי הוא יהיה זה שיעיין בו, ויורה לאפשר להם לעיין בחלקים מתוכו המגלים חשד לעבירה פלילית.

197. עו"ד ניצן הוסיף, כי במקרים רבים, שוטרים פוגעים בפרטיותו של חשוד בשלב בו הם נדרשים לפתוח בחקירה, אך לעתים אין מכך מנוס כדי לדעת אם יש עילה לפתיחת חקירה, כפי שאירע במקרה דנן, אך ללא כל ספק, אין בכך משום ביצוע עבירה פלילית.

198. לעניין זה ביקש עו"ד ניצן להפנות לסעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות וטען, על יסודו, כי אף אם ההקשבה לחומר שהוקרא יכולה הייתה לגבש עבירה פלילית של פגיעה בפרטיות, ולשיטתו, ספק רב אם כך הדבר, עדיין, ברי כי החוקרים פעלו בתום לב כדי למלא את חובתם החוקית והמקצועית.

199. בנסיבות אלה, המשיך וטען עו"ד ניצן, לא רק שלא נפל כל פגם במעשי החוקרים, אלא שלטעמו ראוייה המערכת לשבח על הזהירות והמידתיות שנקטה בטיפול בחומר רגיש זה, ועל שהגבילה עצמה למינימום האפשרי שהיה הכרחי כדי לברר, אם אמנם יש ממש בחשדות החמורים ביותר שעלו אותה עת מפי העיתונאית שטייף. מבחינה חוקית, כך עו"ד ניצן, לא היה הכרח בהגבלות הרבות שהטיל על המשטרה, אך הוא סבר כי ראוי להגביל

אותה במידה המירבית בשל רגישות החומר ודרך השגתו.

200. עוד ביקש עו"ד ניצן לציין, כי גישתו וגישת כלל בכירי הפרקליטות שנחשפו למידע הייתה שבשום אופן לא ניתן להתעלם ממידע חומר כל כך, המלמד על חשד ממשי לביצוע עבירות של שוחד מיני בנוגע למינוי שופטים.

201. באשר לטענתך, לפיה המשטרה, בהנחיית הפרקליטות, הטעתה את בית המשפט עת הגישה ביום 02.01.2019 בקשה שיאפשר לה לעיין בחומר שמסרה לה העיתונאית שטייף, מבלי שגילתה לבית המשפט כיצד הגיע החומר לידיה, טען עו"ד ניצן, כי אין כל שחר לטענה האמורה.

202. לדברי עו"ד ניצן, בסעיף 7 לבקשה שהוגשה לבית המשפט נכתב מידע מדויק, אשר שיקף את מה שהיה ידוע למשטרה באותה עת, באשר לדרך בה הגיע המידע, שהעלה חשד לפלילים, לידי העיתונאית שטייף וממנה למשטרה. וכך נכתב בבקשה:

"על פי הידוע למבקשת, חלק הארי של החומרים שמצויים ברשותה של המעורבת ב' (העיתונאית שטייף - ש.נ.), הושגו באמצעות פעולות לשחזור מידע מחוק ממכשירי טלפון סלולריים שהיו בשימוש של המעורב א' (עו"ד נווה - ש.נ.), ואשר הועברו ממנו לצד שלישי (גב' נווה- ש.נ.), וממנו התגלגלו לידיה של המעורבת ב'".

203. לעמדת עו"ד ניצן, כל אדם מבין מקטע זה כי המידע הושג בצורה בעייתית ביותר, שכן הוא הושג באמצעות "פעולות לשחזור מידע מחוק ממכשירי טלפון סלולריים", וזה בדיוק המידע שהיה באותה עת בידי המשטרה. משכך, תהה עו"ד ניצן, היכן מצויה כאן הטעיית בית המשפט והיכן מצויה העלמת המידע מפניו.

204. עו"ד ניצן הוסיף וציין כי בסעיפים 10-13 לבקשה האמורה, פורטו מקורות סמכות, אשר לדעת הפרקליטות, איפשרו לבית המשפט ליתן היתר לעיין בחומר שמסרה העיתונאית שטייף. בין היתר, הוזכר - מכוח היקש - סע' 2 לחוק האזנת סתר המאפשר לפרקליט המדינה ואחרים להקשיב לחומר שהושג בהאזנת סתר אסורה (אף כי הודגש בבקשה שכאן אין מדובר בחומר שהושג בהאזנת סתר אסורה). סעיפים אלה מבהירים לחלוטין, כך עו"ד ניצן, כי החומר הושג תוך פגיעה בפרטיות, שכן אחרת לא היה שום צורך לאזכר אותם וממילא דבר לא הוסתר מבית המשפט בבקשה הכתובה.

205. בהתייחס לטענותייך בנוגע לדברים שנטענו במהלך הדיון בבקשה, הניח עו"ד ניצן בהתייחסותו, כי אם בית המשפט לא ביקש פרטים נוספים על דרך השגת החומר, הדבר נבע מכך שהבין היטב מהבקשה הכתובה ומהדברים שנמסרו לו בעל פה, כיצד החומר הושג והגיע למשטרה.

206. אשר לאמור בהתייחסותו של עו"ד למברגר, בנוגע לתרשומת שכתבה נצ"מ לנדס לאחר הדיון בבקשה, לפיו במסגרת הדיון לא עלה נושא "הסמכות החוקית", היינו - השאלה המשפטית מכוח מה ניתן לעיין בחומרים, אזי שאין לכך שום קשר לשאלה העובדתית, כיצד הושגו החומרים, שכן המידע בנושא העובדתי הובא בצורה ברורה בפני בית המשפט, כמפורט לעיל.

207. עוד הוסיף עו"ד ניצן כי בסעיף 2 למסמך ההשלמה לתרשומת שרשמה נצ"מ לנדס, היא התייחסה למשפט שרשמה בתרשומת לפיו "השופט שמע סקירה", והסבירה כדלקמן: "למיטב זכרוני הכוונה היתה כי פרטנו לשופט את השתלשלות העניינים, כיצד הגיעו החומרים לידי המדינה, מה ידוע לנו לגבי חומרים אלה ומה אנו מבקשים בגינם".

208. נוכח האמור תמה עו"ד ניצן, הכיצד ניתן לטעון לאחר הבהרה זו כי המדינה העלימה לחלוטין מבית המשפט את השאלה כיצד הגיעו החומרים לידי המדינה, כאשר נצ"מ לנדס כותבת במפורש כי המידע בנושא זה הובא בפני בית המשפט.

209. לסיכום עמדתו, טען עו"ד ניצן, כי מעולם לא עלה בדעתו או בדעת בכירי הפרקליטות האחרים שהיו שותפים לתהליך להסתיר דבר מה מבית המשפט, וניסוחה הברור של הבקשה – וכן האמור ברישומיה של נצ"מ לנדס, מוכיח זאת.

210. ביום 21.12.2021 נערכה פגישה עם עו"ד ניצן, במסגרתה חזר על עיקרי התייחסותו והוסיף כי בזמן אמת, העיתונאית שטייף מסרה לו כי הטלפונים הניידים של עו"ד נווה הועברו על ידו לגב' נווה וממנה לעיתונאית שטייף; כי ללא שמיעת חלק מקטעי ההתכתבויות, בזהירות רבה, לא היו יכולים החוקרים לנמק בקשתם לבית המשפט; כי הגם שהיה בסמכותו לעיין בחומרים הרי שלנוכח רגישותם והזהירות הנדרשת הוא ביקש כי הדבר ייעשה על ידי בית המשפט, כאשר במסגרת הבקשה פורטו כלל העובדות שהיו ידועות לגורמי החקירה אותה עת, להבדיל מהשערות לעניין ביצוען של עבירות פליליות.

התייחסות גורמי החקירה

211. בהמשך לתלונתך ולהתייחסויות לעיל ביקשנו לקבל את התייחסותם של החוקרים

הרלוונטיים לטענותיך בעניין נוסח הבקשה שהוגשה לבית המשפט ולדיון שנערך בה.

התייחסות מפקד יחידת להב 433

212. ביום 20.12.2021 נתקבלה אצלנו התייחסותו של ניצב מוטי לוי, מפקד יחידת להב 433 (להלן: "ניצב לוי"), בעניין טענתך נגד התנהלות חוקרי המשטרה בכל הנוגע לחומר שהופק מהטלפונים הניידים של עו"ד נווה והתנהלותם בנוגע לבקשה שהוגשה לבית המשפט והדיון בה.

213. בהתייחסותו, דחה ניצב לוי מכל וכל את הטענות האמורות בעניין פגמים שנפלו בהתנהלות חוקרי המשטרה וציין, כי אלו פעלו כדין, נהגו בזהירות יתר והקפידו הקפדה יתירה על קבלת אישור פרקליט המדינה דאז ובית המשפט ביחס לחומרים האמורים. כלל הפעולות שנקטו החוקרים היו באישור וברשות גורמי הפיקוד בלהב ובאח"מ, וכמובן באישור ובליוי מקרוב של פרקליט המדינה דאז ופרקליטים בכירים נוספים שליוו את התיק והנחו את החוקרים בדרך פעולתם.

214. לדברי ניצב לוי, היחידה הארצית לחקירות הונאה/יחידת להב 433 במשטרת ישראל, רואה חשיבות ראשונה במעלה בקיום פעולות חקירה תוך ציות לחוק וכנדרש בפסיקה, מתוך כוונה להגיע לחקר האמת תוך שמירה על זכויות המעורבים. היושר, היושרה, טוהר המידות, האמינות, ההגינות, אמירת האמת במלואה וגילוי מלוא הפרטים לבית המשפט הם מושכלות יסוד ונר לרגליה, וכך פעלו חוקרי היחידה גם במקרה נשוא תלונתך זו.

215. עוד הוסיף ניצב לוי וציין, כי מדובר בטענות הנטולות כל בסיס ראייתי, המטילות דופי בקציני משטרה ישרים והגונים. לדברי האחרון, הטענות משקפות את התהליך שעובר המשפט הפלילי בשני העשורים האחרונים, כאשר על פי ההלכה הפסוקה "היש הראייתי" הולך ונזנח לטובת טענות לפגמים כאלה ואחרים בחקירה ובהליכי התביעה, טענות לאי חוקיות של מעשה זה או אחר במהלך החיפוש-תפיסה-חקירה וכיוצא באלה.

התייחסות ראש מפלג חקירות בלהב 433 דאז

216. נוכח האמור בהתייחסויות לעיל, ביקשנו לקבל את התייחסותו של סנ"צ אסף ולפיש, ראש מפלג חקירות ביחידה הארצית לחקירות הונאה בלהב 433 בתקופה הרלוונטית (להלן: "סנ"צ ולפיש"), אשר חתום על מסמך הבקשה לבית המשפט, בנוגע לטענתך בעניין נוסח הבקשה שהגישו החוקרים לבית המשפט והדיון שנערך בה.

217. ביום 08.12.2021 נתקבלה אצלנו התייחסותו של סנ"צ ולפיש בפתחה טען, כי שימש כראש

צוות החקירה בתיק של עו"ד נווה וליווה מקרוב את כל ההליכים; כי נכח במעמד קבלת החומרים מידי העיתונאית שטייף ביום 01.01.2019; וכן כי נכח במהלך הדיון שהתקיים בבקשה למחרת היום. סנ"צ ולפיש הצטרף לאמור בהתייחסותו של עו"ד למברגר בנוגע לבקשה ולדיון בה והצהיר בנחרצות, כי כל צו שהוצא במסגרת החקירה התבקש תוך הצגת התמונה העובדתית המלאה בפני בית המשפט, כפי שהייתה ידועה לצוות החקירה באותו שלב.

218. סנ"צ ולפיש הוסיף, כי האמור בסעיף 2 למסמך השלמת החקירה של נצ"מ לנדס, לפיו "פרטנו לשופט את השתלשלות העניינים, כיצד הגיעו החומרים לידי המדינה, מה ידוע לנו לגבי חומרים אלו" הינו מדויק ומתאר נכונה את הדברים, לפיהם החוקרים שיקפו לבית המשפט את שהיה ידוע להם יממה לאחר קבלת החומרים מהעיתונאית שטייף.

219. סנ"צ ולפיש הכחיש את טענתך בדבר הניסיון "להלבין" את מקור קבלת החומרים במסגרת הבקשה לבית המשפט והוסיף, כי במהלך המפגש הראשון עם העיתונאית שטייף, וגם לאחריו, אופן השגת הטלפונים הניידים, מקום הימצאם, ואופן הפקת החומרים מהם היה "עמום", והמיקוד בשלבים ראשוניים אלו היה בבחינה ראשונית של אופי החשדות שנחשפו בפני המשטרה.

220. לדברי סנ"צ ולפיש, בתחילת הדרך, העיתונאית שטייף סירבה למסור לידיהם את הטלפונים הניידים, ולציין מה מקורם, ובאותו שלב החוקרים לא ידעו אודות מצב היחסים בין עו"ד נווה לגב' נווה (שאינו עוד הייתה אשתו), וכך גם לא יכלו לקבוע נחרצות האם אכן נגנבו ונפרצו. רק עם התקדמות החקירה, כך בהתייחסות, הובררה מעורבותו של מר רוזנברג והחקירה העמיקה בשאלות הקנייניות שהועלו סביב הטלפונים האמורים.

221. סנ"צ ולפיש טען, כי למיטב זכרונו תהליך קבלת הטלפונים מהעיתונאית שטייף ארך מספר שבועות ואלו התקבלו רק לאחר הפצרותיו. משנחשפו גורמי החקירה לטלפונים ולתכניהם, בעקבות הצווים שהוציא בית המשפט, התבהרה התמונה בדבר אופן השגתם, העובדה שהיו מוגנים בסיסמא ונפרצו, ועוד.

222. לאור האמור, טען סנ"צ ולפיש, כי טענתך בעניין שקיפות ההתנהלות במהלך הדיון בבקשה הינה בבחינת "חוכמה שבדיעבד", שכן החוקרים, כאמור, הציגו לבית המשפט את מה שהיה ידוע להם, אותה העת.

התייחסות נצ"מ לנדס

223. ביום 20.12.2021 נתקבלה אצלנו התייחסותה של נצ"מ לנדס, כיום מפקדת יח' 105 בלהב 433, באשר לטענות שהועלו בעניין הדיון שהתנהל בפני כב' הנשיא דורון, ממנה עלו, בין היתר, הדברים הבאים, כדלקמן.

224. בפתח דבריה, ציינה נצ"מ לנדס, כי תגובת עו"ד למברגר, המתייחסת, בין היתר, להתנהלות בכל הנוגע לדיון האמור, מבטאת היטב את התמונה העובדתית.

225. נצ"מ לנדס דחתה מכל וכל את הטענות בנוגע להתנהלותה בדיון והטעימה, כי מעולם, במהלך כל שנותיה, לא חטאה באי אמירת אמת ובהטעיה של בית משפט (או גורם אחר) בהקשרים מקצועיים או אחרים, וכך פעלה גם במסגרת הדיון נשוא תלונתך זו. עוד הטעימה האחרונה, כי דרכה הייתה ותמשיך להיות בכל דיון, להביא בפני בית המשפט, בשקיפות מלאה, את מלוא התמונה הקיימת, בין אם הדברים תומכים בבקשה או בעמדה המבוקשת על ידי המדינה, ובין אם אינם תומכים בה.

226. מעבר לאמור, ביקשה נצ"מ לנדס להדגיש, כי גם במקרה דנן, לא הייתה כל הטעיה של כב' הנשיא דורון, במכוון או שלא במכוון, וכי ההיפך הוא הנכון.

227. בדיון האמור, נמסרה לבית המשפט כלל השתלשלות העניינים שהייתה ידועה לחוקרים באותה נקודת זמן. נצ"מ לנדס הטעימה בהקשר זה, כי בשלב בו נעשתה הפנייה לבית המשפט בבקשה לקביעת מתווה לעיון בחומרים, התמונה העובדתית והמשפטית לא הייתה נהירה עד סופה, ולפיכך, ולשם הזהירות, נערכה הפנייה לבית המשפט לקבלת הוראות לגבי העיון בחומר, תוך סקירת מלוא המידע שהיה קיים בידי חוקרי המשטרה באותה עת. לדברי האחרונה, מידע רב לא היה ידוע באותה עת, והתברר רק בשלבים מאוחרים יותר, עם התקדמות החקירה.

228. נצ"מ לנדס הוסיפה וציינה, כי אין לה אלא להצטער שלא נרשם פרוטוקול מטעמו של בית המשפט בדיון זה, אשר היה משקף את מלוא הפרטים שהוצגו בפני בית המשפט.

229. פרוטוקול כזה, לו היה נכתב, כך נצ"מ לנדס, היה מבטא בנוסף, את הדגשים שהונחו בפני בית המשפט בכל הנוגע לרגישות הקיימת בתיק הנובעת מהשתלשלות העניינים אשר הייתה ידועה לחוקרי המשטרה באותה עת, והעובדה כי רב היה הנסתר על הגלוי. כך, בין היתר, בגין זהות המעורבים בתיק ומהסוגיות, שלכאורה, באותה נקודת זמן, עסק בהן התיק. רגישות זו, כפי שהובהר, הייתה הסיבה לבקשה (הזהירה) שהונחה בפני בית המשפט אותה עת.

230. נוכח האמור, ביקשה נצ"מ לנדס לדחות את התלונה, מכל וכל.

דיון והכרעה

231. משסקרנו כל המפורט לעיל, הגיעה עת ההכרעה.

232. בתלונתך הלנת על התנהלות גורמים במשטרת ישראל ובפרקליטות, בכל הנוגע לניהול ההליך הפלילי בעניינך. אדון בטענותיך על פי סדרן.

מניעות היועמ"ש ו/או פרקליט המדינה דאז מלעסוק בעניינך

233. לטענתך, פתיחת החקירה נגדך נעשתה מבלי שהתקבל אישור היועמ"ש לכך, על אף הוראות סעיף 12 לחוק יסוד: השפיטה, המקנות את הסמכות להורות על פתיחה בחקירה נגד שופט מכהן ליועמ"ש בלבד. עוד טענת, כי מניעותו של היועמ"ש ביחס לעו"ד נווה, אינה רלוונטית לעניינך, שכן לשיטתך, ניתן היה להפריד בין ההליכים שנתקיימו בנוגע אליכם. הוספת וטענת, כי ככל שהיועמ"ש היה מנוע מלקבל החלטה בענייניו של עו"ד נווה, הרי שאף עו"ד ניצן היה מנוע מלטפל בעניין, נוכח יריבותו עם עו"ד נווה.

234. במסגרת התייחסות לשכת היועמ"ש לדברים, מסר ד"ר הרוש, כי עו"ד נווה נחקר בחשד לשני תיקים ועם פתיחת החקירה בתיק הראשון, בשנת 2018, הודיע היועמ"ש כי הינו מנוע מלטפל בעניין בשל קשרי חברות בין השניים. מהטעם הזה, כאשר נפתח תיק החקירה השני, הדבר כלל לא הובא להכרעת היועמ"ש, והדברים נכונים גם ביחס לחשדות שהתגבשו כלפיך.

235. נוכח האמור, ביום 14.01.2019 הטילה שרת המשפטים דאז על פרקליט המדינה דאז, לפי סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), את מילוי תפקידו של היועמ"ש לפי סעיף 12 לחוק יסוד: השפיטה. ד"ר הרוש הוסיף והטעים, כי היועמ"ש לא היה מעורב אף בהטלת התפקיד על גורם אחר, כאמור.

236. בהתייחסותו של עו"ד למברגר צוין, כי כבר בשנת 2018 הודיע היועמ"ש על הימנעותו מלטפל בתיקי החקירה הקשורים לעו"ד נווה בשל קשרי חברות ביניהם. לדברי עו"ד למברגר, לא הייתה כל אפשרות להפריד את עניינך מענייניו של עו"ד נווה, באשר הם שלובים וכרוכים זה בזה. נוכח האמור, היועמ"ש לא יכול היה להכריע בעניינך מבלי לעסוק, הלכה למעשה, בענייניו של עו"ד נווה, ומשכך מניעותו השתרעה על פני הפרשה כולה.

237. דברים דומים צוינו גם בהתייחסותו של עו"ד ניצן.
238. משרת ציבור, ובוודאי משרת ציבור המכהן במשרה בכירה, כראש וראשון לאנשי המשפט בשירות הציבורי, מצווה להקפיד ולהיזהר בהליכותיו קלה כבחמורה, ועליו להימנע מחשש לניגוד עניינים, ואף מצל צילו של חשש כאמור, כפי שקבעתי במסגרת החלטות קודמות.
239. בעניינינו, נוכח קשרי חברות ששררו בין עו"ד נווה לבין היועמ"ש, מצא האחרון להימנע מלעסוק בחשדות נגד עו"ד נווה.
240. מקובלת עליי עמדת היועץ המשפטי לממשלה, לפיה לא ניתן היה, באופן מעשי ואמיתי, להפריד בין ענייני לבין ענייני של עו"ד נווה. מדובר במסכת עובדתית זהה מכלול השיקולים המשפטיים הצריכים דומים, וההכרעה בעניין אחד הינה בעלת השפעה מכרעת על העניין השני. הפרדה בעניינים הינה לא מעט מלאכותית וקיים חשש שתראה כמי שנגועה בשיקולים שלא מן העניין.
241. **הילכך, נחה דעתי כי לא נפל פגם בהימנעותו של היועמ"ש מלעסוק בענייניו.**
242. משעלה הצורך להטיל את תפקידו של היועמ"ש, מכוח סעיף 12 לחוק יסוד: השפיטה, על נושא משרה אחר, כאמור, דרך המלך לעשות כן הייתה בהתאם להוראות סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), הקובע כי: "היה נושא משרה מנוע מלעסוק בעניין מסוים במסגרת תפקידו, רשאי השר, לאחר התייעצות עם נציב השירות, להטיל על עובד מדינה אחר למלא את התפקיד באותו עניין עד שתוסר המניעה".
243. לאמור, בהתאם להוראות הסעיף האמור, ניתן היה להאציל את סמכותו של היועמ"ש על עובד מדינה אחר.
244. **הילכך, אין בידי לקבל טענתך, לפיה רק היועמ"ש היה רשאי להורות על פתיחה בחקירה נגדך.**
245. באשר לטענתך כי עו"ד ניצן היה מנוע מלדון בענייני עקב יריבות ידועה, כך לשונך, בינו לבין עו"ד נווה, הרי נוכח הצהרתו של עו"ד ניצן והיעדר ביסוס כלשהוא לטענתך, לא מצאתי לקבל הטענה לפיה עו"ד ניצן היה מנוע מלטפל בענייניו.
- אופן האצלת הסמכות לפרקליט המדינה דאז
246. לטענתך, האצלת הסמכות לפרקליט המדינה דאז נעשתה תוך הפרה של הוראות סעיף 23א

לחוק שירות המדינה (מינויים), בין היתר, בשל הטעמים הבאים: היועמ"ש לא היה מנוע מלעסוק בעניינך ולכן לא היה צורך בהטלת תפקידו על אחר; בהתאם להוראות סעיפים קטנים 23א(ב) ו-ו(ג) לחוק שירות המדינה (מינויים), הטלת התפקיד אמורה הייתה להיות לתקופה קצובה בלבד ולא כך היה; כתב המינוי עליו חתמה שרת המשפטים דאז היה פסול, שכן לא קוימה חובת היוועצות מוקדמת עם נציב שירות המדינה, וכן המסמך בדבר אישור ההיוועצות הוכן, כביכול, על ידי לשכת פרקליט המדינה דאז, תוך הטעיית שרת המשפטים דאז.

247. אדון בטענותיך, המנויות בפרק זה, כסדרן – ראשונה ראשונה ואחרונה אחרונה.

248. בכל הנוגע לטענתך בדבר היעדר מניעות היועמ"ש מלעסוק בעניינך – אין לי אלא להפנות לאמור בהחלטתי לעיל.

249. באשר לטענתך בדבר הטלת התפקיד לתקופה קצובה – כאמור לעיל, לפי סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), האצלת התפקיד על עובד מדינה אחר תקפה עד שתוסר המניעה בגינה הואצל התפקיד מלכתחילה.

250. בענייננו לא יכול להיות חולק, כי אותה מניעות בגינה נמנע היועמ"ש מלעסוק בפרשה לא הוסרה, ולכן, לא פג תוקפה, כטענתך.

251. בכל הנוגע לטענתך בדבר היעדר קיום חובת היוועצות בין שרת המשפטים דאז לבין נציב שירות המדינה – כבר בפתח הדברים אציין, כי בהתאם לחוק, שרת המשפטים דאז ונציב שירות המדינה אינם חוסים תחת שבט ביקורתה של הנציבות, ולכן, אין בידי להידרש לטענותיך בנוגע להתנהלותם.

252. כמו כן, מקובלת עלי עמדת גורמי התביעה, לפיה לא היה זה מתפקידו של פרקליט המדינה דאז, אשר קיבל לידיו את כתב ההסמכה החתום על ידי שרת המשפטים דאז, לוודא ולברר כי האמור בו נכון ומדויק.

253. עו"ד למברגר ציין לעניין זה, הן במסגרת החלטת הגניזה והן במסגרת התייחסותו, כי לאחר עריכת בחינה בנושא, לא נמצאה אינדיקציה לקיום היוועצות מטעם שרת המשפטים דאז עם נציב שירות המדינה, וייתכן שנפל בכך פגם בהליך. עם זאת, טען עו"ד למברגר, כי בחינת האיזונים והשיקולים השונים הביאה את גורמי התביעה לכלל מסקנה, כי מדובר בפגם שאינו יורד לשורשו של עניין, ובהתאם לפסיקה ניתן להחיל עליו את דוקטרינת "הבטלות היחסית".

254. מסקנתו המשפטית של עו"ד למברגר בעניין זה, ניתנה על פי שיקול דעתו, ועל פי חוק, לא לי לשים שיקול דעתי חלף שיקול דעתו.

255. הרבה למעלה מן הצורך אוסיף ואציין, כי רשות מנהלית מחויבת לפעול בהתבסס על הסמכה ברורה בחוק או מכוחו. יחד עם זאת, לא כל הפרת חובה לנהוג לפי כללי המשפט המנהלי, תביא בהכרח לבטלות הפעולה שנעשתה בחוסר סמכות, אלא יש לבחון את מהות הפגם המנהלי על רקע נסיבות העניין וכך תקבע נפקותו (ראי לעניין זה, בין היתר, רע"פ 2413/99 גיספן נ' התובע הצבאי הראשי; ע"פ 5937/12 טובול נ' מדינת ישראל).

256. תפקידו של היועמ"ש הוטל על פרקליט המדינה דאז על ידי שרת המשפטים דאז, היא הגורם המוסמך להטיל את התפקיד האמור. כמצוין לעיל, שרת המשפטים דאז אינה חוסה בצל ביקורתי על פי חוק.

257. באשר לטענתך, לפיה מסמך האישור הוכן בלשכת פרקליט המדינה דאז, ציינו גורמי התביעה, כי כל תפקידה של לשכת פרקליט המדינה בעניין זה התמצה בהעברת בקשה וטיוטת כתב הסמכה ללשכת שרת המשפטים דאז, כמקובל.

258. **באלה הדברים, לא מצאתי לקבל טענתך לפגם שנפל אצל מייצגי המדינה בערכאות בנוגע לאופן האצלת סמכותו של היועמ"ש לפרקליט המדינה דאז.**

מינויו של המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים) לטפל בעניינך

259. לטענתך, גם בעת מינויו של עו"ד למברגר, לא קוימה חובת ההיוועצות של שר המשפטים דאז עם נציב שירות המדינה, כנדרש על פי דין. כן טענת, כי הסמכות שהואצלה לעו"ד למברגר לא הוארכה בהתאם להוראות סעיפים קטנים 23א(ב) ו-ג) לחוק שירות המדינה (מינויים), וכי הלה לא השיב לפניית באי כוחך בעניין האצלת סמכות היועמ"ש לפרקליט המדינה דאז, תוך הותרתך באפלה.

260. לטענת עו"ד למברגר, הסמכתו, בדומה להסמכתו של פרקליט המדינה דאז, נעשתה מכוח סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), ומשכך אין היא קצובה מראש בזמן. כן ציין עו"ד למברגר, כי בטרם ניתנה הסמכתו על ידי שר המשפטים דאז, קוימה היוועצות עם נציב שירות המדינה, כנדרש על פי דין.

261. **באלה הדברים, לא מצאתי לקבל טענותיך נגד הסמכתו של עו"ד למברגר לטפל בעניינך.**

262. באשר לטענתך, לפיה עו"ד למברגר לא השיב לפניית באי כוחך בעניין ההיוועצות טרם

הסמכת פרקליט המדינה דאז, נמסר על ידו, כי יומיים לאחר שליחת הפנייה האמורה, נערכה תכתובת Whatsapp בנושא עם בא כוחך, עו"ד שמחוני. כן צוין, כי לאחר תכתובת זו, הדברים אכן נבדקו ככל הניתן, ובשיח שקיים עו"ד למברגר עם עו"ד שמחוני בימים שלאחר מכן, מצב הדברים היה ברור.

263. בהתאם לאמור בהתייחסותו של עו"ד למברגר, נראה שהלה עמד בקשר רציף עם בא כוחך, עו"ד שמחוני, בעניין זה. זאת ועוד, במסגרת החלטתו לגנוז את התיק, מיום 21.03.2021, התייחס עו"ד למברגר באריכות לסוגיית ההתייעצות עם נציב שירות המדינה, עובר להטלת התפקיד על פרקליט המדינה דאז.

264. על כן, לא מצאתי לקבל טענתך להעדר מענה מצידו של עו"ד למברגר.

מועד מתן אישור פרקליט המדינה לפתיחה בחקירה נגדך

265. לטענתך, הטלת תפקיד היועמ"ש על פרקליט המדינה דאז בוצעה ביום 14.01.2019, והסכמתו של פרקליט המדינה דאז לפתיחה בחקירה נגדך ניתנה ביום 15.01.2019. זאת, בעוד שמספר לא מבוטל של פעולות חקירה הנוגעות ישירות אליך, בוצעו עובר למתן האישור האמור. כך, למשל, ביום 02.01.2019 נעשתה פנייה מטעם משטרת ישראל לבית המשפט בבקשה לאסוף חומרים בעניינך מתוך הטלפונים הניידים של עו"ד נווה.

266. בהתייחסותו של עו"ד למברגר צוין, כי יש להבחין בין הפתיחה בחקירה נגד עו"ד נווה לבין הפתיחה בחקירה נגדך. על פי האמור בהתייחסות, פעולות החקירה שבוצעו בשלב הראשוני התמקדו בעיקר בבדיקת חשדות נגד עו"ד נווה ובחינת פעילותו במסגרת מילוי תפקידו כראש לשכת עורכי הדין. זאת, בעוד שבעניינך, דובר בשלב זה, לכל היותר, על "בדיקה מקדימה", שמטרתה לבחון קיומו של חשד סביר כלפיך, בטרם תיפתח נגדך חקירה רשמית, על כל ההשלכות הקשות המשתמעות מכך.

267. עוד ציין עו"ד למברגר, כי אומנם פעולות אלה בוצעו עובר למתן הסכמתו של פרקליט המדינה דאז, כפי שתועדה במסמך מיום 15.01.2019, אלא שגם בעת ההיא, החקירה לוותה באופן הדוק מאוד על ידי פרקליט המדינה דאז, ופעולות החקירה כולן בוצעו באישורו המפורש.

268. בהתייחסותו של עו"ד ניצן צוין בהקשר זה, כי החקירה שנפתחה ביום 01.01.2019 לא הייתה נגדך, אלא נגד עו"ד נווה ובאותו השלב, כלל לא היה ברור אם יש עילה לחשד נגדך,

וכן, כך למיטב זכרונו של עו"ד ניצן, ביום פתיחת החקירה כלל לא ידעו הגורמים בפרקליטות מה זהותך. לדברי עו"ד ניצן, לאחר שזהותך נודעה ולאחר שתוך מספר ימים התגבש חשד סביר גם נגדך, הוא החליט על פתיחה בחקירה נגדך, לאחר שהוסמך לכך כדין.

269. לא אוכל לקבל עמדה זו של גורמי התביעה.

270. פתיחה בחקירה כנגד שופט בישראל הינה החלטה הרת חשיבות ורגישות. מדובר בהחלטה הנוגעת לבסיס עצמאות המערכת השיפוטית ושלטון החוק במדינה, החלטה בעלת השלכות על קיומה הדמוקרטי של המדינה. לא בכדי קבע המחוקק בסעיף 12(א) לחוק יסוד: השפיטה, כי "לא תיפתח חקירה פלילית נגד שופט אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה".

271. הפעולות שנתבצעו על ידי המשטרה לבחינת קיומו של חשד סביר הינן פעולות חקירה לכל דבר ועניין. השאלה האם פעולה הינה בבחינת בדיקה מקדמית או שמא הינה פעולת חקירה, ראוי שתוכרע על פי מבחן מהותי ולא על פי מבחן טכני צורני כלשהוא. לאמור, לא הכותרת שתינתן לפעולת החקירה תכריע, אלא גופם של דברים, מהות הפעולה ותכליתה.

272. זאת ועוד, גם על פי שיטת גורמי הפרקליטות, לפיה מדובר בהליך של בדיקה מקדמית, סבורני, כי נדרשה הייתה הסכמת היועץ המשפטי לביצועה, או במקרה דנן, הסכמת פרקליט המדינה דאז, עליו הוטל תפקידו של הראשון בעניינך, וזאת כדלהלן.

273. בהתאם לקבוע בסעיף 10 להנחיית היועץ המשפטי לממשלה 4.2204, שעניינה "בדיקה מקדמית", "סוג נוסף של מקרים בהם ניתן לשקול להקדים בדיקה להחלטה בדבר פתיחה בחקירה, עניינו בנילוניו אשר נוכח תפקידם הציבורי עצם פתיחה בחקירה נגדם מהווה צעד רב משמעות ורב השלכות ביחס למערכת התפקודית עליה הם נמנים".

274. בהמשך, בסעיף 11 להנחיה מצוין, כי אף הפסיקה הכירה בכך שפתיחה בחקירה פלילית הינה לעיתים צעד רב משמעות ורב השלכות ביחס לממלא תפקיד ציבורי וביחס למערכת התפקודית עליה הוא נמנה, וכי השלכות אלו, מחייבות נקיטת משנה זהירות בעת שקילת התשתית הראייתית הקיימת, ובתוך כך, מצדיקות, לא אחת, נקיטה בהליך של בדיקה מקדמית עובר לקבלת החלטה על פתיחה בחקירה (ראי לעניין זה גם קביעות בית המשפט העליון בבג"צ 1689/02 נמרודי נ' היועץ המשפטי לממשלה; ובבג"צ 10665/05 עו"ד שטנגר נ' היועץ המשפטי לממשלה).

275. חשוב לציין עוד את סעיף 5 להנחיה האמורה, לפיו: "הסמכות להורות על ביצוע בדיקה כפעולה מקדימה, נובעת מהסמכות להורות על פתיחה בחקירה".

276. קביעה זו מצאה אישוש בהחלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בת"פ 67104-01-20 **נתניהו נ' מדינת ישראל**, במסגרתה נקבע, בנוגע לפתיחה בחקירה פלילית נגד ראש ממשלה, כי הסכמת היועמ"ש נדרשת אף לצורך בדיקה מקדמית לבחינת החלטתו לפתוח בחקירה פלילית, וכי הליך הבדיקה המקדמית משמש כלי עזר לצורך קבלת החלטה בדבר פתיחה בחקירה פלילית, ונתפס כחלק בלתי נפרד מתהליך קבלת ההחלטה על פתיחה בחקירה.

277. **נוכח האמור, בנסיבות זנן, גם פעולות החקירה שנתבצעו במסגרת שנקבעה כהליך של בדיקה מקדימה, כך על פי הפרקליטות, חייבו את הסמכתו של פרקליט המדינה דאז למלא את תפקיד היועמ"ש מכח סעיף 12 לחוק יסוד: השפיטה, ואת אישורו מראש.**

הפגמים הנטענים בבקשה לקבלת הצו ובדיון בה

278. לטענתך, לאחר קבלת תוצרי הטלפון של עו"ד נווה מהעיתונאית שטייף, ביקשו גורמי אכיפת החוק "להלבין" חומרים אלו, ולכן פנו חוקרי המשטרה לנשיא בית משפט השלום בתל אביב, בבקשה להוצאת צווים שיפוטיים שיאפשרו להם לחדור פעם נוספת לטלפונים של עו"ד נווה, תוך שהשתמשו בבקשה בלשון "מכובסת", כך לשונך, והסתירו את העובדה, לפיה החומר הושג בעבירה.

279. עו"ד למברגר ועו"ד ניצן טענו, כאמור, כי נסיבות קבלת חומר הראיות מהעיתונאית שטייף נזכרו בבקשה - שעניינה איננו צו חיפוש, אלא קבלת צו לקביעת תנאים לעיון וסיווג החומר ולמתן היתר לעשות בו שימוש - וכן במהלך הדיון בה, וכי האופן בו נוסחה בבקשה שאלת סמכותו של בית המשפט להידרש אליה, מלמד אף הוא על הדרך הפסולה בה הושג החומר. גורמי החקירה הצהירו אף הם כי מסרו את כל העובדות שהיו ידועות להם, אותה עת, במסגרת הבקשה ובמהלך הדיון בה.

280. הבקשה, אשר הוגשה לבית המשפט על ידי ראש מפלג חקירות ביחידת להב 433, מלמדת כי החוקרים קיבלו מידי העיתונאית שטייף חומרים המצביעים על חשד ממשי לביצוע עבירות מצד עו"ד נווה (סעיף 5), ובמסגרתה מובהר, כי: "על פי הידוע למבקשת (יחידת להב 433 - ד.ר.) חלק הארי של החומרים שמצויים ברשותה של המעורבת ב' (העיתונאית שטייף - ד.ר.) הושגו באמצעות פעולות לשחזור מידע מחוק ממכשירי טלפון סלולריים שהיו בשימוש של המעורב א' (עו"ד נווה - ד.ר.) ואשר הועברו ממנו לצד שלישי, וממנו

התגלגלו לידיה של המעורבת ב" (סעיף 7 לבקשה).

281. הבקשה מפנה למקורות סמכות בדין, בגינם מוסמך בית המשפט, לעמדת החוקרים, ליתן את הצו המבוקש, ובין היתר מתייחסת לסעיף 2ב לחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979, המסמיך את היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה או הפרקליט הצבאי הראשי בתחום סמכותו להתיר הקשבה, עיון או שימוש בתוצרים שהושגו בהאזנת סתר אסורה. בבקשה מצוין כי מכוח הסעיף האמור ניתן להקיש, כי בית המשפט מוסמך לקבוע תנאים לעיון וסיווג חומר הראיות גם בנסיבות דנן, הגם שזה אינו כולל שיחות שהתקבלו בהאזנת סתר (סעיף 11 לבקשה).

282. מצירוף סעיפים 5 ו-7 לבקשה ניתן להסיק, כי אם שוחזרו חומרים שנמחקו מהטלפונים הניידים של עו"ד נווה, וחומרים אלו מחשידים אותו בביצוע עבירות שונות, הרי שככל הנראה השחזור לא בוצע בהסכמתו. ההפניה לסעיף חוק, העוסק בעיון בחומרי חקירה שהושגו בדרך פסולה, כאמור בסעיף 11 לבקשה, מלמדת אף היא על נסיבות בלתי חוקיות, לכאורה, במסגרתן הופק חומר הראיות, מושא תלונתך.

283. **יחד עם זאת, לשיטתי, ובמבט של לאחר מעשה, ראוי היה לפרט בבקשה לבית המשפט בצורה מפורשת כי החומר, לגביו מתבקש הצו, הושג על פי החשד תוך פריצה בלתי חוקית לטלפונים הניידים של עו"ד נווה.**

284. אשר למידע שנמסר במהלך הדיון בבקשה, הרי שעל פי התייחסותו של עו"ד למברגר, בתרשומת מיום 03.01.2019, המתעדת את הדיון בבקשה מיום 02.01.2019, נרשם, כי בית המשפט "שמע את הסקירה" (סעיף 2 לחלק המתייחס ל"תוכן הדיון"), באופן התומך בטענה כי נסיבות קבלת חומר הראיות נחשפו בפני בית המשפט. הדברים אף עולים, כך נטען בהתייחסויות שלפניי, מההשלמה לתרשומת, שם מציינת נצ"מ לנדס כי למיטב זכרונה הם פירטו בפני בית המשפט כיצד הגיעו אליהם החומרים, מה ידוע לגביהם, ומה מבקשים בגינם.

285. דא עקא, יש לבחון את האמור בתרשומת ובהשלמה לה, גם בשים לב למשפט שרשמה בתרשומת נצ"מ לנדס, לפיו "שאלת הסמכות החוקית כלל לא עלתה לדיון" (סעיף 1 תחת "תוכן הדיון") ובהבהרה שמסרה לעניין זה במסגרת ההשלמה.

286. כזכור, במסגרת ההשלמה לתרשומת, הבהירה נצ"מ לנדס, ברחל בתך הקטנה, כי למיטב זכרונה כוונת המשפט "שאלת הסמכות החוקית כלל לא עלתה לדיון" היא כי "שאלת מקור החומרים, קרי: האפשרות שהחומרים הושגו בעבירה והשפעת עובדה זו על סמכות

בית המשפט לאפשר עיון בהם או סמכות המשטרה לעשות בהם שימוש לא עלתה כלל לדיון" (סעיף 1(א) להשלמה לתרשומת; ההדגשות שלי – ד.ר.).

287. לאמור, למיטב זכרונה של מי שרשמה את תקציר הדיון, יום לאחר עריכתו, האפשרות שהחומרים, על יסודם הוגשה הבקשה, הושגו בעבירה, לא הועלתה במהלך הדיון בה.

288. בראי האמור לעיל, לא ניתן להימנע מהמסקנה, כי נכון היה להציג את הדברים באופן מפורט וברור בפני בית המשפט הן בבקשה, הן במסגרת הדיון בה.

289. הדברים מקבלים משנה תוקף משמדובר בבקשה במעמד צד אחד.

290. דברים אלה מקבלים הטעמה נוספת לנוכח מצב הדברים לפיו הוצאת צווי חדירה למחשב הינה בבחינת שגרה כמעט יומית, המתקיימת בתדירות גבוהה ולא תמיד תוך אפשרות מעשית של בית המשפט להדרש לבחינה מעמיקה של היקף הפגיעה בפרטיות (ראה לעניין זה אסף הרדוף "להכשיר את הפרץ: בקשת צו חדירה לחומר מחשב לאחר חדירה שלא כדין - צו ניקוי או צו הלבנה? משפטים על אתר 60, 68 (2020); ת"פ (תא) 40206/05 מדינת ישראל נ' פילוסוף (5.2.2007)). על כן ראוי להקפיד על פירוט כלל הנסיבות המלאות במסגרתן התקבל החומר.

291. לעניין זה נטען על ידי הפרקליטות, כי מסך כל החומר שהוצג בפני בית המשפט הוא למד לדעת על הנסיבות שנתרחשו, ובכלל זה על אופן ודרך קבלת החומרים על ידי העיתונאית שטייף.

292. לא יהא זה נכון להעריך ולצפות את ההחלטה שהיתה מתקבלת על ידי בית המשפט, לו הדברים שהיו ידועים בעליל לפרקליט המדינה דאז, כמו גם לחוקרים, לפיו החומר הופק על ידי העיתונאית שטייף בניגוד לחוק, היו מובאים בפניו בצורה סדורה ומפורשת על ידי המדינה בבקשה הכתובה ובמהלך הדיון במעמד צד אחד.

293. עם זאת, לא ניתן לקבוע, ולו בשמץ, כי גורמי אכיפת החוק פעלו כפי שפעלו מתוך רצון להטעות את בית המשפט.

294. הילכך, מצאתי את תלונתך לעניין העדר הגילוי המלא של נסיבות בקשת הצו השיפוטי - מוצדקת.

קבילות החומרים על בסיסם נוהלה החקירה

295. לטענתך, הרשויות ידעו מלכתחילה כי החומרים שעמדו בבסיס הפתיחה בחקירה נגדך

הושגו בעבירה ולכן אינם קבילים, ועם זאת, ניהלו חקירה שלמה על בסיסם.

296. בהתייחסותו של עו"ד למברגר צוין, כי לגורמי אכיפת החוק הייתה הצדקה מלאה, ואף חובה, לקבל את החומרים מהעיתונאית שטייף ולפתוח בבדיקה בעקבותיהם. עו"ד למברגר הוסיף וציין, כי החקירה אומנם החלה בעקבות ראיות שהופקו לכאורה בעבירה, אולם זו המשיכה בהתבסס על ראיות מעין "נגזרות", שנאספו על ידי המשטרה כדין, תחת ביקורת שיפוטית הדוקה ולמטרה ראויה. עוד הוסיף עו"ד למברגר בעניין זה, כי שאלת טיבן של ראיות בסופה של חקירה, הינה שונה לחלוטין משאלת ההצדקה לעשות בהן שימוש במסגרת חקירה ולצרכיה.

297. בהתייחסותו של עו"ד ניצן צוין בהקשר זה, כי כפי שניתן בנסיבות מסוימות לעשות שימוש בחומרים שהושגו בהאזנת סתר אסורה, כך ניתן לעיתים לעשות שימוש גם בחומרים שהושגו מחדירה אסורה לטלפונים של אחר, והכל בהתאם למכלול הנסיבות ותוך איזון השיקולים הרלוונטיים.

298. עו"ד למברגר ועו"ד ניצן הוסיפו וטענו, כי לנוכח חומרת החשדות שהתעוררו ביחס לעו"ד נווה, ועל מנת לבחנם בזהירות, טרם בקשת צווי עיון ועובר לפתיחה בחקירה, היה על החוקרים להיחשף לחלק מהתכנים שהפיקה העיתונאית שטייף, על מנת שיוכלו לעמוד מקרוב על התשתית הראייתית הרלוונטית לפתיחה בחקירה. ואולם, בכל מקרה, לא בוצעה בנסיבות דן כל חדירה לחומר מחשב המחייבת הוצאת צו חיפוש, משהטלפונים הניידים כלל לא הועברו לרשותם של החוקרים, וממילא אין בחוק המחשבים עבירה האוסרת על עשיית שימוש בחומרים המתקבלים, לכאורה, מחדירה לחומר מחשב.

299. לאחר בחינת כלל טענותייך בנושא ושכלולן עם ההתייחסויות שלפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי בהנתן המידע שהיה בידי גורמי האכיפה אותה עת, אשר נסמך על הדברים שמסרה העיתונאית שטייף לעו"ד ניצן בשיחת הטלפון עימו, ובשים לב לרגישות ונפיצות אותו מידע, לא מצאתי בהתנהלות המתוארת בדרך קבלת החומרים מהעיתונאית שטייף, פגם המחייב התערבותי.

300. החשדות, אליהם נחשף עו"ד ניצן, עסקו בעבירות מרמה והפרת אמונים וכן במתן ובלקיחת שוחד מיני במסגרת הליך מינוי שופטים בישראל. מדובר בחשדות הרי גורל, שבכוחם להרעיד אמות ארץ ולזעזע יסודות שלטון החוק במדינת ישראל. המידע - שמסרה העיתונאית שטייף לאנשי הפרקליטות הצבאית, אשר הועבר על ידם לעו"ד רז נזרי, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט ציבורי-חוקתי) (להלן: "עו"ד נזרי") וממנו לעו"ד

ניצן (ראה בעניין זה תרשומת השיחה מיום 28.12.2019, להלן) ומאוחר יותר אף נמסר לעו"ד ניצן ישירות מפיה של העיתונאית שטייף - חייב פעולה דחופה ונחושה של משטרת ישראל.

301. התנהלותו הזהירה של עו"ד ניצן בהכוונת חוקרי משטרה בכירים אל העיתונאית שטייף, ובהמשך שטיחת בקשתו בנושא בפני בית המשפט, הייתה במקומה.

302. כעולה מהחומר שלפניי, החוקרים הבכירים, שנשלחו לביתה של העיתונאית שטייף, נהגו בזהירות רבה עת שמעו ממנה אודות נסיבות קבלת החומרים ותמצית תוכנם. החוקרים ביקשו מהעיתונאית שטייף, בנקודות מסוימות, שלא להמשיך ולקרוא מתוכן ההתכתבויות של עו"ד נווה, מפאת חששם לפגוע בחסיון עו"ד-לקוח ובצנעת הפרט (ראה סעיף 7 למזכר המתעד את הגעת חוקרי יחידת 433 לביתה של העיתונאית שטייף במטרה לאסוף את החומר שברשותה, שכותרתו "קבלת מסמכים מהדס שטייף - אפי נווה" (להלן: "המזכר", וכן בתחתית עמוד 15 לאותו מסמך).

303. עם זאת, משנראה היה כי העיתונאית שטייף חדרה, לכאורה שלא כחוק, לטלפונים הניידים באמצעות איש מטעמה, הרי שהמידע שהופק על ידיה הושג, על פני הדברים, בעבירה. במחובר לעובדה, כי בקרב גורמי הפרקליטות התעורר חשד לפגיעה בחסיון עו"ד-לקוח, ראוי היה לנהוג אחרת.

304. בעניין זה הנני להפנות לתרשומת השיחה שהתקיימה בין עו"ד נזרי לראש מחלקת ייעוץ וחקיקה בפרקליטות הצבאית, עו"ד יפעת תומר (להלן: "עו"ד תומר") ביום 28.12.2019 (להלן: "תרשומת השיחה"), ארבעה ימים טרם הגיעו החוקרים לביתה של העיתונאית שטייף.

305. מתרשומת השיחה עולה כי עו"ד תומר מסרה לעו"ד נזרי כי בידיה של העיתונאית שטייף נמצאים הטלפונים הניידים של עו"ד נווה, אשר פורמטו על ידו, וזו העבירה אותם לידי טכנאי שהצליח לשחזר חומרים העשויים להעיד על ביצוע עבירות פליליות מתחום טוהר המידות על ידי עו"ד נווה וגורמים בכירים נוספים. בנסיבות אלו, ביקשה עו"ד תומר להתיעץ עם עו"ד נזרי כיצד יש להשיב לשאלתה של העיתונאית שטייף, אם מותר לה לפרסם את החומרים שנחשפו. עו"ד נזרי, כך על פי תרשומת השיחה, השיב, כי: "שאלת הפרסום נראית פשוטה יחסית בהינתן שהחומר הושג בעבירה כפי שתואר, כשעל פניו נראה כי הדברים עולים כדי פגיעה בפרטיות, עבירות על חוק המחשבים וכו' [...] בשלב זה לא יפורסמו החומרים שהושגו לכאורה תוך ביצוע עבירה".

306. יצוין, כי עוד באותו יום עודכן עו"ד ניצן ע"י עו"ד נזרי בדברים, וכי בפתח החלטת הגניזה מסר עו"ד למברגר, כי במסגרת שיחת העיתונאית שטייף עם עו"ד ניצן, מיום 01.01.2019, מסרה לו העיתונאית שטייף, בין היתר, כי הגם שקיבלה את הטלפונים הניידים מגרושתו של עו"ד נווה בהיותם "מפורמטים", היא נעזרה באדם אחר על מנת לשחזר את תוכנם.

307. באלה הדברים, נכון היה להנחות את חוקרי המשטרה לתפוס את כל החומר שהיה ברשותה של העיתונאית שטייף, לעטוף אותו, ללא עיון ובדיקה, ולפנות בבקשה לבית המשפט להכריע מה יעשה במידע ובחומר שנתפס כאמור.

308. על מידת הפגיעה בפרטיות, הכרוכה בחשיפת תכני הטלפונים הניידים של עו"ד נווה בפני החוקרים, כאמור, ניתן ללמוד מדבריו של השופט נ' סולברג בבש"פ 1758/20 אוריך נ' מדינת ישראל, פסקה 38 לחוות דעתו (26.01.2021), באשר למשמעותה של חדירה לחומר מחשב:

"צו חדירה לחומר מחשב, כשמו כן הוא, מאפשר חדירה לפרטיותו של אדם, לסוד שיחו, לעיתים אף לנככי-נפשו, למכמניו. 'החדירה למחשבו האישי של אדם גרועה לא פחות מן הפריצה לביתו. ביתו של אדם הוא מבצרו, ומחשבו האישי הוא פינת הסתר החבויה במבצר, הוא המגירה האישית של בעליו, והוא אוצר בתוכו, תכופות, מידע פרטי, אישי, ולעיתים כמוס. החדירה אל המחשב האישי כמוה כחיתוט בחפציו האינטימיים' (דברי השופט (כתוארו אז) א' ריבלין בבש"פ 7368/05 זלוטובסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (4.9.2005))."

309. אמנם, החוקרים, כאמור, נהגו בזהירות רבה במהלך שמיעת נסיבות קבלת החומרים ותמצית תוכנם, מפיה של העיתונאית שטייף, מפאת חששם לפגוע בחסיון עו"ד-לקוח ובצנעת הפרט. אולם, התנהלות זו מאירה את מודעותם, כל אותה העת, לדרך הבלתי חוקית בה הושג החומר, על כלל משמעותה המשפטית.

310. הצעד שננקט על ידי להב 433, בהנחיית הפרקליטות, בהמשך הדרך מלמד על הצעד המושכל שהיה לנקוט בו מתחילה. לאמור, על החוקרים היה לפנות לבית המשפט לאחר השיחה של העיתונאית שטייף עם עו"ד ניצן, במהלכה גילתה לו מהחומר שברשותה, ולא לדחות פנייתם לבית המשפט בנושא, בשל רצונם לקבל מידע וחומר נוסף בפגישתם עם שטייף.

311. כאמור, לדידו של עו"ד למברגר, מאחר שאין מחלוקת, כי החוקרים לא ביצעו כל התקשרות או התחברות לטלפונים הניידים של עו"ד נווה, ואלו כלל לא נמסרו לידי החוקרים, הרי שהאחרונים לא ביצעו חיפוש או חדירה לחומר מחשב. לפיכך, כך נטען, לא היה עליהם לפעול לקבלת צו שיפוטי, טרם האזינו לחלק מהתכנים שהשמיעה להם העיתונאית שטייף. עו"ד ניצן הבהיר כי אין בדין עבירה אודות שימוש בחומר שהושג באמצעות חדירה לחומר מחשב, בדומה לזו הקיימת ביחס לחוק האזנות סתר (ראה סעיף 2(ב) לחוק המחשבים).

312. הנני מתקשה לקבל עמדה זו. לא ניתן "להכשיר" חיפושים וחדירות לחומרי מחשב פרטיים, רק משום שהחדירה נתבצעה שלא על ידי חוקרי המשטרה במישרין, אלא באמצעות צד שלישי. בדומה, לא יעלה על הדעת כי שוטר א' יחדור למחשב ללא צו שופט, יפיק חומר הימנו, ולאחר זמן, ללא קשר לשוטר א', יעיין בחומר שוטר ב', שהיה אך מודע לכך שהחומר הופק באופן בלתי חוקי, ופעולתו של שוטר ב' תחשב כפעולה כשרה ונקיה, מאחר שזו הייתה נפרדת מפעולתו של שוטר א'.

313. בנפרד מכך ובאותו הקשר אציין, כי החשש מהפרת חסיון עורך דין-לקוח לבדו, היה אמור להוביל להתנהלות על פי המוצע על ידי בהחלטה זו.

מתן חסינות מהעמדה לדין פלילי למעורבים בחדירה לטלפונים

314. לטענתך, ההחלטה ליתן חסינות לעיתונאית שטייף, למר רוזנברג ולגב' נווה, על אף שביצעו לכאורה עבירות חמורות, הינה החלטה שאינה סבירה.

315. ההחלטה אם להעניק חסינות או להעמיד אדם לדין פלילי, מצויה כולה בליבת שיקול דעתה המשפטי והמקצועי של התביעה, אשר לא לי להתערב בו, על פי חוק.

316. אוסיף ואציין, כי על פי האמור בהתייחסותו של עו"ד ניצן, טענתך לפיה כבר בשיחת הטלפון עם העיתונאית שטייף, וטרם הכרת התיק על ראיותיו, הלה הציע לה חסינות בתמורה למידע, אינה נכונה.

317. עו"ד למברגר הבהיר לעניין זה, כי נוכח חומרת החשדות, כמו גם האינטרס הציבורי המובהק בבדיקתם, ובכדי לברר את התמונה העובדתית במהרה, החליט פרקליט המדינה דאז לשקול מתן חסינות לעיתונאית שטייף, למר רוזנברג ולגב' נווה, על מנת לאפשר למשטרה לקבל את הודעותיהם המפורטות ואת מלוא הראיות שהחזיקו בידיהם. עם זאת,

לאחר מיצוי החקירה, הוחלט שאין מקום להעמיד את השלושה לדין בעילה של "מכלול נסיבות העניין אינן מצדיקות העמדה לדין".

318. לאמור, מדובר בהפעלת שיקול דעת מקצועי וענייני, אשר לא לי לדוק בו, על פי חוק.

אי קבלת המלצת המשטרה בנוגע להעמדתך לדין

319. לטענתך, החלטת פרקליט המדינה דאז, שלא לאמץ את המלצת המשטרה להעמידך לדין בעבירות של מרמה והפרת אמונים, ותחת זאת לערוך לך שימוע בחשד לביצוע עבירת שוחד, הינה חריגה וחסרת תום לב, ומטרתה "להלבין" את אופן השגת החומרים.

320. לטענת עו"ד למברגר, כמי שנכח בכל הדיונים שהתקיימו אצל פרקליט המדינה דאז עובר לקבלת ההחלטה על קיומו של השימוע, מדובר היה בדיונים מקצועיים, ארוכים ומעמיקים, אשר התבססו על חוות דעת כתובות ומעמיקות, בהן נותחה כל ראיה ולובנה כל טענה, והכול על מנת לקבל את ההחלטה הנכונה והמיטבית.

321. לטענת עו"ד למברגר, החלטת פרקליט המדינה דאז להאשים אותך ואת עו"ד נווה בעבירת השוחד, בכפוף לשימוע, נסמכה על בחינת ציר הזמן, ועיתוי קיום המפגש האינטימי בלב ליבו של הליך המינוי, ומשהתשתית הראייתית לימדה לכאורה על קיומו של "מניע מעורב".

322. בהתייחסותנו, ציין עו"ד ניצן בהקשר זה, כי ההחלטה על העמדתך לדין בעבירת שוחד הינה החלטה מקצועית ועניינית שהתבססה על יסוד הראיות בלבד, ונתקבלה בתמיכת הגורמים הבכירים ביותר בפרקליטות, אשר נדרשו לנושא.

323. באלה הדברים, לא מצאתי כי בכוחי על פי חוק להתערב בהחלטת פרקליטות המדינה, לערוך לך שימוע בעבירה של שוחד ולא בעבירה פחותה מזו, משזו נתונה כל כולה במתחם שיקול הדעת הסביר של גורמי התביעה.

אופן ניהול החקירה

324. לטענתך, חקירת המשטרה בעניינך התנהלה באופן מגמתי, תוך שרשויות האכיפה גילו "להיטות יתר" בחקירתך, ומנגד באופן תמוה ולא מידתי נמנעו מלחקור חשדות במקרים אחרים שנתגלו בנוגע להליך מינוי שופטים.

325. כאמור לעיל, בהתאם לחוק, מבוקרי הנציבות הם אך ורק מייצגי המדינה בערכאות. ככלל,

חוקרי משטרת ישראל אינם נמנים על מבוקרי הנציבות, ועל כן אין בידי לברר את טענותיך בנוגע להם.

הימשכות ההליך עד לקיום שימוע וקבלת החלטה

326. לטענתך, למרות שהכל היה ברור וגלוי מתחילת הדרך וחרף שיתוף פעולה מלא מצדך ובקשות חוזרות ונשנות לזירוז הליכים וקבלת החלטה בתיק, אך ביום 24.06.2020 נתקבלה הודעה על הטלת תפקיד היועמ"ש על עו"ד למברגר ועל עריכת שימוע, ואילו ההחלטה לסגור את התיק נתקבלה אך ביום 21.03.2021.

327. בהתייחסותנו של עו"ד למברגר צוין, כי ההחלטה על הגשת כתב אישום נגדך בכפוף לשימוע התקבלה ערב סיום תפקידו של פרקליט המדינה דאז, ובהעדר פרקליט מדינה מכהן, נדחה תחילה תאריך השימוע. על מנת שלא להמשיך ולעכב את עריכת השימוע, החליט שר המשפטים דאז להטיל את תפקיד היועמ"ש על עו"ד למברגר. במסגרת התייחסותו פירט עו"ד למברגר את השתלשלות העניינים ממועד הטלת התפקיד על כתפיו, ביום 18.06.2020, (על ההודעה בחתימת שר המשפטים דאז צוין תאריך 17.06.2020 – ד.ר.) ועד למועד קבלת ההחלטה בתיק, ביום 21.03.2021.

328. כאמור בהתייחסות המשלימה מאת לשכתו של עו"ד למברגר, התיק הועבר לפרקליטות ביום 25.09.2019.

329. מבחינת כל החומר שנאסף לפניי במסגרת בירור תלונתך, נצטיירה התמונה הבאה: ביום 25.09.2019 נסתיימה החקירה והתיק הועבר לפרקליטות המדינה; בחודש דצמבר 2019 הוחלט על העמדתך לדין בכפוף לשימוע ובסמוך לכך סיים פרקליט המדינה דאז את כהונתו; ביום 17.06.2020 הוטל תפקידו של היועמ"ש בנוגע לפרשה זו על עו"ד למברגר, המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים); החל מיום 24.06.2020 ועד ליום 24.02.2021 נתקיימו הליכי שימוע בתיק; ביום 21.03.2021 נתקבלה החלטת הפרקליטות לגנוז את התיק נגדך.

330. בהתאם לסעיף 4(א)(2)(ב) להנחיית היועץ המשפטי לממשלה 4.1202, שעניינה "משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום" (להלן: "הנחיית היועמ"ש 4.1202"), בעבירות מסוג פשע שדין עד עשר שנות מאסר, כבענייננו, על התביעה לגבש את החלטתה הסופית בעניין תיק חקירה מסוים לא יאוחר מ-18 חודשים, וזאת ממועד קליטת התיק ביחידת התביעה.

331. בהתאם לקבוע בסעיף 3.ג4. להנחיה האמורה, התקופה בה התיק מצוי בהליכי שימוע

אינה נמנית במסגרת פרק הזמן הנ"ל, וזאת כל עוד הליכי השימוע אינם חורגים מתקופה של 6 חודשים. עם זאת, ניתן להאריך את התקופה האמורה לקיום הליכי השימוע בהסכמת באי כוחו של החשוד או ככל שפרקליט המחוז קבע, כי בנסיבות העניין יש הצדקה לכך.

332. מכלל האמור עולה, כי הפרקליטות לא חרגה בטיפול בתיק מהמועדים הקבועים בהנחיה.

333. בהקשר זה יש לציין, כי פרק הזמן שחלף מהמועד בו נתקבלה ההחלטה על העמדתך לדין בכפוף לשימוע, ועד לתחילת הליכי השימוע (פרק זמן של כ-6 חודשים), מקורו בסיום כהונתו של תפקיד המדינה דאז, אשר בעקבותיו ועד למועד הטלת תפקיד היועמ"ש על המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים), לא היה גורם שבסמכותו לקדם הטיפול בתיק.

334. כן מוצא אני לציין לחיוב, כי ממועד הטלת התפקיד על עו"ד למברגר, הלה פעל בנחישות לקידום הטיפול בתיק, עד לקבלת החלטה בסמוך לסיום הליכי השימוע.

335. מעל לצריך ולהשלמת התמונה, לא אוכל שלא להתייחס לכך, כי בענייננו, הליכי השימוע נמשכו אמנם כ-8 חודשים, אך זאת בליווי של המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים) ועל דעתו. כפי שצוין בהתייחסותו של עו"ד למברגר, ביום 30.11.2020 הועברו טיעונים משלימים מאת באי כוחך וביום 24.02.2021 התקיימה פגישה באמצעות היוועדות חזותית בין עו"ד למברגר לבין באי כוחו של עו"ד נווה, במסגרתה חודדו מספר טיעונים. נוכח האמור, דומה כי הימשכות הליכי השימוע משך חודשיים נוספים, מעבר לתקופה של 6 חודשים הקבועה בהנחיה, עונה על הוראות ההנחיה בעניין זה.

336. נוכח כל האמור, לא מצאתי לקבל טענתך בדבר התמהמהות הפרקליטות בטיפול בתיק בעניינך.

ההצעה הטלפונית שהוצעה לך על ידי עו"ד למברגר

337. לטענתך, עו"ד למברגר הציע לך הצעה חסרת תום לב, אשר הוצעה בעיתוי שנבחר בקפידה, לפיה לא יוגש נגדך כתב אישום בעבירה של השמדת ראיה אם תפרשי מכס השיפוט, וזאת מבלי שניתנה לך שהות להתייעץ ולשקול צעדיך. עוד טענתך, כי המחוקק הסדיר במסגרת סעיפים 67א-יב לחסד"פ את האופן בו מוסמך תובע לסגור תיק מבלי להגיש כתב אישום, ואלה אינם כוללים הפסקת עבודתו של אדם.

338. בהתייחסותו ציין עו"ד למברגר, כי פרשנותך ביחס לביצוע עבירת השמדת ראיה על ידיך, אינה מקובלת ואף אינה עולה בקנה אחד עם הוראות החוק והפסיקה בעניין. לטענתו, ההתכתבויות שנמחקו אכן נדרשו כראיה בהליך שיפוטי. כן ציין האחרון, כי המניע למעשה אינו רלוונטי ודי בכך שכאשר מחקת את ההתכתבויות ידעת שהן לא תוכלנה לשמש כראיה.

339. עו"ד למברגר הוסיף וציין, כי ההחלטה לגנוז את התיק נגדך בעבירה של השמדת ראיה אינה תוצאה של "הסדר מותנה", המעוגן בסעיפים 67א-יב לחסד"פ, אליהם הפנית, אלא החלטה המצויה בסמכות הפרקליטות מכוח שיקול הדעת המוקנה לה.

340. יתרה מכך, עו"ד למברגר ציין, כי ראשיתה של ההצעה בבאי כוחך, ולכן שומה כי הצעה זו הייתה ידועה ומוכרת לך מבעוד מועד, ואף ניתנה על דעתך ומיוזמתך.

341. מהתייחסותו המפורטת של עו"ד למברגר עולה, כי ההצעה בדבר גניזת התיק נגדך באישום של עבירת השמדת ראיה, בכפוף לפרישתך מכס השיפוט, הייתה הצעה שהוצעה על ידי באי כוחך. הדברים עולים, בין היתר, נוכח נוסחה של הודעת ה-Whatsapp של עו"ד שמחוני לעו"ד למברגר מיום 01.03.2021, לפיה בכפוף לסגירת התיק הפלילי, תסכימי, מיוזמתך, לפרוש מכס השיפוט, וכן נוכח נוסח ההודעה הרשמית מטעם באי כוחך מיום 21.03.2021, במסגרתה צוין באופן שאינו משתמע לשתי פנים כי ההצעה האמורה הינה "מיוזמתך".

342. היינו, מכל המפורט לעיל עולה, כי הפרקליטות היא שנתבקשה ליתן דעתה להצעה האמורה ולא להיפך. במצב דברים זה, לא יכול להיות חולק, כי עובר להצעת ההצעה האמורה, היה באפשרותך לשקול את הדברים ולהיוועץ עם כל גורם באשר הוא.

343. עוד אציין, כי לא מצאתי בסיס לטענתך כי הצעת הפרקליטות הייתה הצעה לא חוקית, או כזו שחרגה מסמכות.

344. סבורני, כי אין לבחון את הצעת הפרקליטות בראי סעיף 67א-יב לחסד"פ, באשר ענייננו אינו נופל בגדר "הסדר מותנה". כך, בין היתר, עבירת השמדת ראיה אינה נכללת בעבירות בגינן ניתן לערוך הסדר כאמור; עריכת הסדר מותנה מותנית בהודאת החשוד בעובדות המהוות את העבירות המפורטות בהסדר; סגירת תיק בהסדר מותנה מחייבת סגירה בעילה של "סגירה בהסדר", וכן הלאה.

345. באשר לטענותייך בדבר אי קבלת התנאים הנוספים, אשר פורטו בהודעה הראשונית שנשלחה על ידי עו"ד שמחוני לעו"ד למברגר, אציין כי מהשתלשלות העניינים המפורטת

לעיל עולה, כי בניגוד לנטען, דומה שאלה לא היוו תנאי שבלעדיו אין לפרישתך מכס השיפוט, והדברים עולים בקנה אחד אף עם נוסח ההודעה הרשמית של באי כוחך מיום 21.03.2021, במסגרתה לא צוינו, במאום, התנאים האמורים כחלק מהמתווה עליו סוכם.

346. נוכח האמור, אין בידי לקבל טענותיך לפיהן מדובר בהצעה חסרת תום לב.

כללה של החלטה

347. במסגרת החלטתי עמדתי על הליקויים הבאים שנפלו בהתנהלות התביעה, כדלקמן.

348. בכל הנוגע לטענתך בדבר פתיחה בחקירה נגדך עובר לקבלת אישורו של פרקליט המדינה דאז, מצאתי כי בנסיבות דנן פעולות החקירה שנתבצעו חייבו הסמכתו של פרקליט המדינה דאז למלא את תפקיד היועמ"ש מכח סעיף 12 לחוק יסוד: השפיטה, ואת אישורו מראש ובכתב לצורך בדיקה מקדימה.

349. באשר לטענתך בדבר הטעיית בית המשפט בנוגע לאופן שבו נתקבלו החומרים שעמדו בבסיס חקירתך, מצאתי, כי במבט של לאחר מעשה, ראוי היה לפרט בבקשה לבית המשפט בצורה מפורשת כי החומר, לגביו מתבקש הצו, הושג על פי החשד תוך פריצה בלתי חוקית לטלפונים הניידים של עו"ד נווה.

350. בכל הנוגע לטענתך לפיה חקירה שלמה בעניינך נוהלה על בסיס חומרים שאינם קבילים, מצאתי, כי התנהלותו הזהירה של פרקליט המדינה דאז בהכוונת חוקרי משטרה בכירים אל העיתונאית שטייף, ובהמשך שטיחת בקשתו בנושא בפני בית המשפט, הייתה במקומה. עם זאת, קבעתי, כי ראוי היה לנהוג אחרת, ולהנחות את חוקרי המשטרה, לתפוס את כל החומר שהיה ברשותה של האחרונה, לעטוף אותו, ללא עיון ובדיקה, ולפנות בבקשה לבית המשפט להכריע מה יעשה במידע ובחומר שנתפס כאמור.

351. בכל הנוגע ליתר טענותיך, כפי שפורט לעיל, לא מצאתי כי נפל פגם בהתנהלות מי ממייצגי המדינה בערכאות.

352. באלה הדברים, הריני לסיים הטיפול בתלונתך, לא מבלי לציין כי הכל תקווה שיהא בתלונתך כדי לשפר ולטייב ההתנהלות לעתיד.

נציבות תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות (נת"ס)
משרד המשפטים

בכבוד רב,

דוד רוזן, נציב